ÁRA: 24 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. JANUÁR 13. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bános Tibor
Bíró András
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Csukás István
Galambos Szilveszter
Igriczi Zsigmond
Mátyás István
Miklósi Ottó
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Lehotay Zoltán
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

BECSEI MIKLÓS

MAGYAR MURPHYK

HARBOUR A FORGATÓKÖNYVEK *(KÖLTSÉGVETÉS, PÁRTPROGRAM STB.)* **SORSÁRÓL**

A cím egyezik, a story azonban sorry. Emelt eset: A cím sem egyezik.

BEADER AJÁNLÁSA A PIRAMIS ÉPÍTŐINEK

Ha nincs mondanivalód, azt fejtsd ki részletesen.

HELLRUNG AZ IGÉNYES ÁLLAMPOLGÁRRÓL

Kétharmados többséggel megegyezett önmagával.

STEELE VIGASZA EMOCIONÁLIS *(SZÁRNYASBETÉT)* **ÜGYBEN**

Nem igaz, hogy érzelmi életünk elsekélyesedett. Tiszta száraz, biztonságos érzés már forintért is kapható.

WATSON UTÓPISZTIKUS TÉTELE

Talán jobb lenne a világ, ha néha-néha egy picikét összedőlne. (Kontra: Na, bumm! Ettől még nem dől össze a világ.)

FULLER A FELRÖPPENŐ HÍRLAPI KACSÁK BŐS-ÉGÉRŐL

Szegény, akinek nincs pénze, és aki nem tud hírt csinálni.

EDELSTEIN FOLYAMAT-TÖRVÉNYE

A dolgok tegnapból jöttek, mába érkeznek, s holnapba tartanak. Aki ezt nem érti, gazdag jelenre számíthat.

POLITIKA

ANGYAL JÁNOS:

FEGYVER-FORGATÓK

Meglátogattam a százéves Jani bácsit. Egyszercsak elkezdett mesélni.

– Betöltöttem a századik életévemet, de azért még jó a memóriám. Van egy kilencvenöt éves öcsém, jövőre egyidősek leszünk. Életünk során gyakran forgattunk fegyvert, sőt még néha egymásra is fogtuk.

Az első háborúban, amikor megszöktem a csapatomtól, akkor ő, mint tábori csendőr kergetett engem. Később vöröskatonaként én kergettem őt. Hirtelen fordult a kocka, ő bezupált csendőrnek és üldözőbe vett, mint volt vöröskatonát. Teltek-múltak az évek, és kitört a második háború, én beálltam az ellenállókhoz, és akkor ő mint nyilastestvér szimatolt utánam. Amikor újra béke lett „R”-gárdistaként én eredtem utána. Ötvenhatban beléptem a nemzetőrségbe és ő később pufajkásként újra a nyomomban volt. Elmenekültem előle, és meg sem álltam Amerikáig. Odakint volt szabadsagharcosként dolgoztam éldegéltem. Akkoriban nem fogócskáztunk, mert közöttünk volt a vasfüggöny.

Nemrégen hazatelepültem, fegyverszünetet kötöttünk, ami nem sokáig tartott, mert egyszer azt kérdezte tőlem:

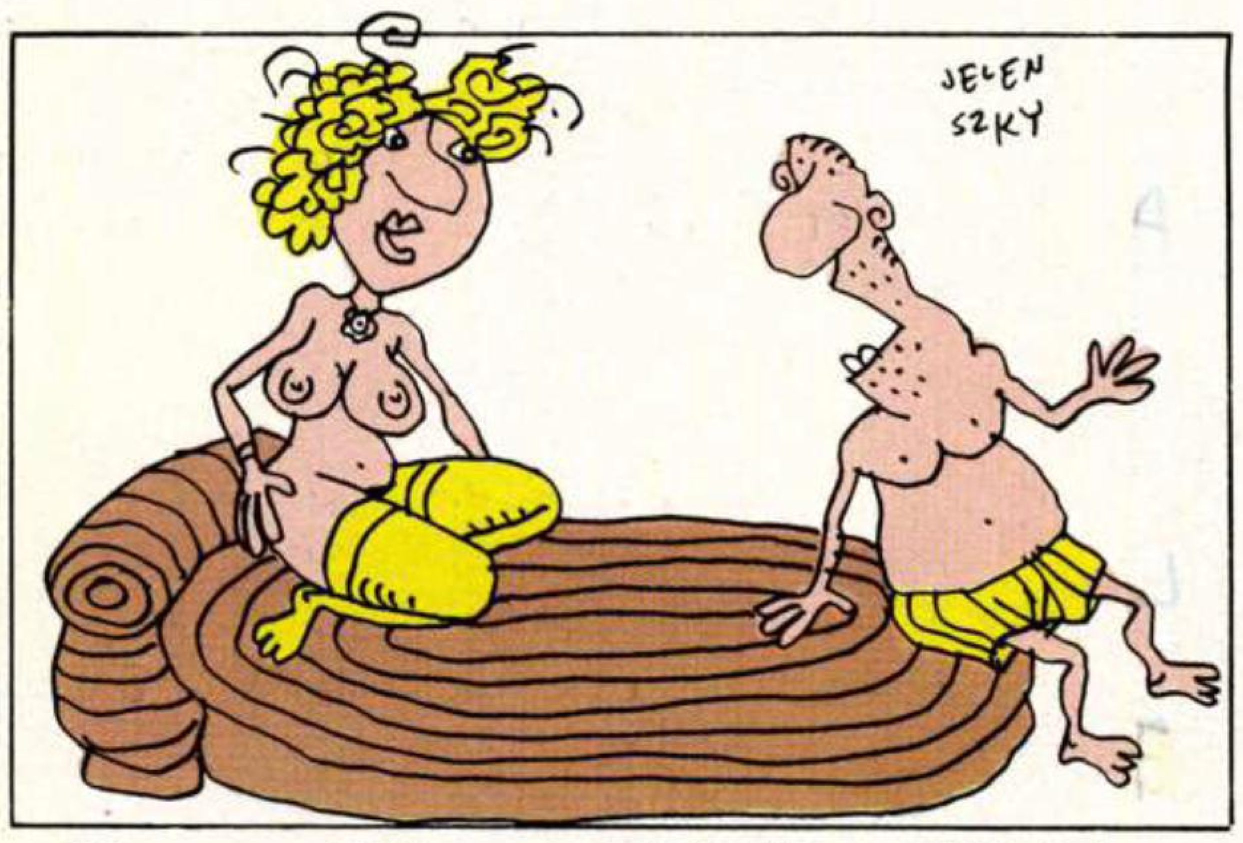
– Milyen jogon kapod dollárban a nyugdíjadat? Ez nem igazság!

Mire én:

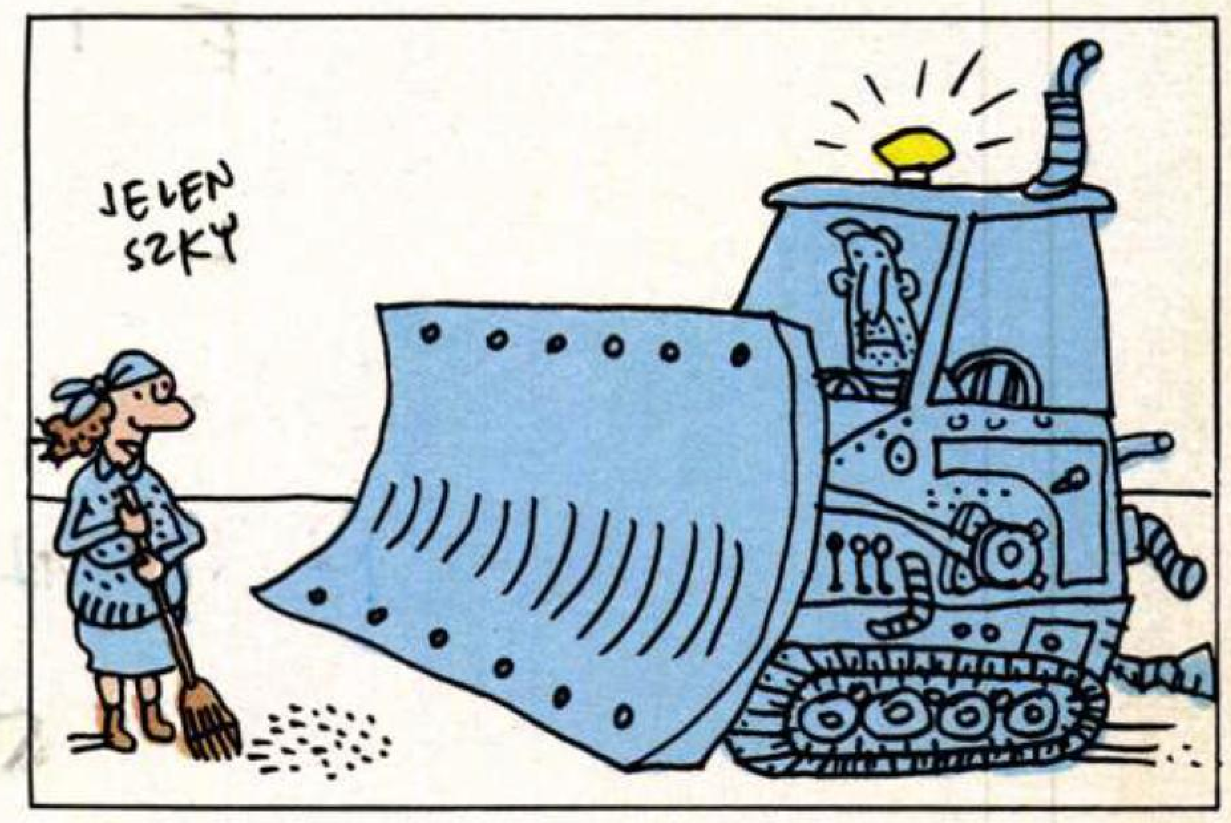
– Az igazság az volna, ha te meg rubelben kapnád!

Érdekes módon azóta haragszik rám.

Csak azt nem tudom, hogy miért?

– Értse meg, Gizike, nem lehet, köt a párthűség!

– Lehet, hogy ez a kormány gyakorlatlan, de a maga szocializmusban szerzett szakmai tudása se korszerű.

ÖNMAGÁTÓL IS FÜGGETLEN SZAKÉRTŐ

– Még egyszer nem nyilatkozom, a múltkor a falusi turizmusról kérdezett, az újságban meg a falusi fasizmusról írt!

A HÍR IGAZ

TÜRKMENISZTÁN KILÉP A RUBEL ÖVEZETBŐL
EGY TÜRKMÉN MALAT = EGY USA DOLLÁR

– Bomba üzletet ajánlok, efendi.

BETILTOTT FEGYVERVISELÉS SZOMÁLIÁBAN

GALAMBOS SZILVESZTER:

Év eleji vendég

Tegnap délután, mikor munkám végeztével hazajöttem kellemesen berendezett otthonomba, csapongó jókedvem volt. Fütyürészve húztam fel kedvenc házi papucsomat, és felmelegítés céljából a gázrezsóra tettem a vacsorára szánt marhapörköltömet. Éppen kitálaltam az ízes étket, amikor odakünn csengettek. Fekete télikabátos férfi állt az ajtóban, és könyökével engem félretolva belépett az előszobába.

– Ellenőrzés – recsegte és hellyel kínált saját almazöld konyhaszékemen.

– Miben állhatok rendelkezésére? – kérdeztem idegesen.

– Ön pontosan egy évvel ezelőtt megfogadta, hogy az új év első napjától megváltozik. Megtisztul és új életet kezd. Mit teljesített az ígéretéből? De őszintén!

– Hát nem sokat – hebegtem zavartan.

– Ön azt ígérte, hogy a munkahelyén majd barátságosabb, emberibb hangot használ munkatársaival szemben. Használt?

– Nem használtam – suttogtam szégyenkezve.

– Feleségéhez gyengéd volt, megértő? Úgy dédelgette, mintha most jöttek volna haza nászútról?

– Nem dédelgettem.

– Azt is vállalta, hogy nem fog naponta ötven cigarettát elszívni.

– Ezt teljesítettem.

– Hány cigarettát szív naponta?

– Hatvanat.

– Megígérte, hogy nem lesz önző, nem lesz irigy, nagyképű, kötözködő. Teljesítette a vállalását?

– Nem. De úgy alakultak a körülmények... – dadogtam.

– Ne halandzsázzon! Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó – idézte a népi mondást.

– Eddig nem tartottam meg a szavam, de ezennel ünnepélyesen kijelentem, hogy holnaptól kezdve...

– Ez biztos? – nézett rám szúrós tekintettel.

– Hát, legkésőbb 1994, illetve legeslegkésőbb 1995 újév napjától új életet kezdek – mondtam óvatosan.

Látogatóm felállt:

– Most búcsúzom. Még sok ilyen alak van, mint maga. Azokat is felelősségre kell vonnom így újév napján.

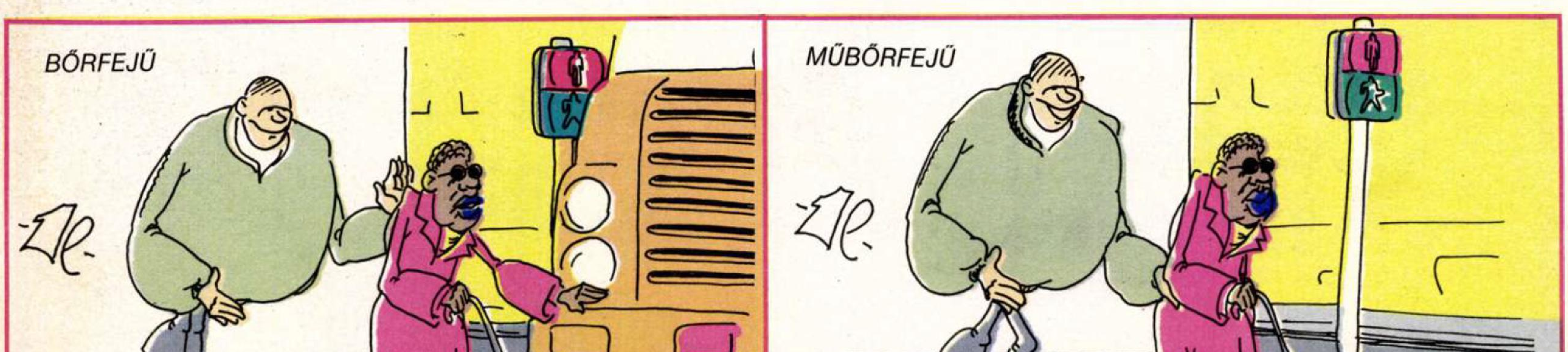
– Mi az, hogy újév napján? Hiszen már elmúlt újév napja – csaptam le rá gúnyos diadallal.

– A családi ügyeimet intéztem. Ezért van egy kis restanciám – dadogta zavartan.

– Szép kis ellenőr az ilyen! – kiáltottam fölényesen.

– Jövőre megváltozom, illetve legkésőbb a jövő században új életet kezdek – ígérte alázatosan, és meggörnyedt derékkal kihátrált az ajtón.

Ezek után jó étvággyal elköltöttem a vacsorámat: marhapörköltet sok nokedlival. A tavaly megfogadott joghurt helyett...

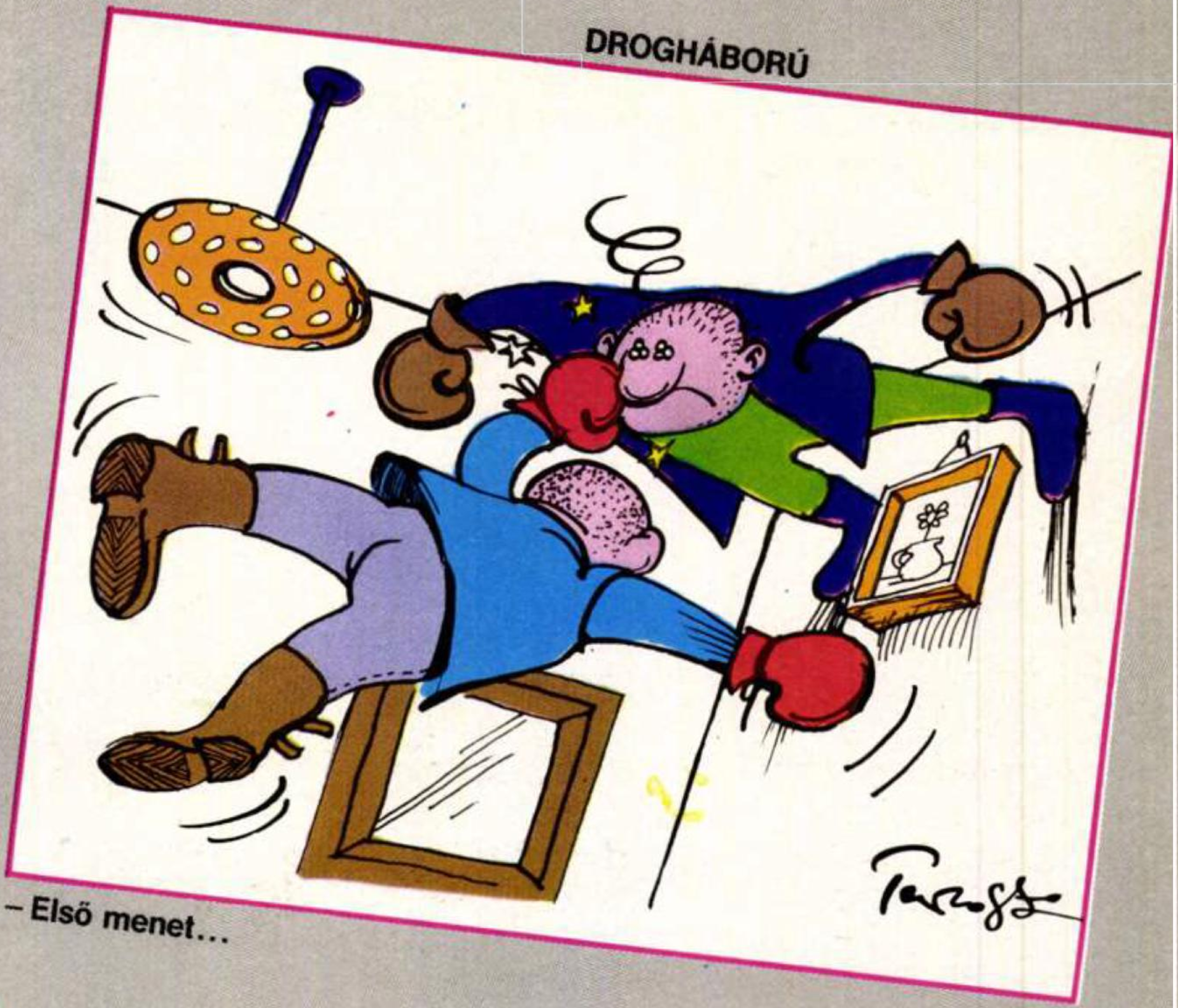
KÁBULAT

MORFIUM A MELLTARTÓBAN

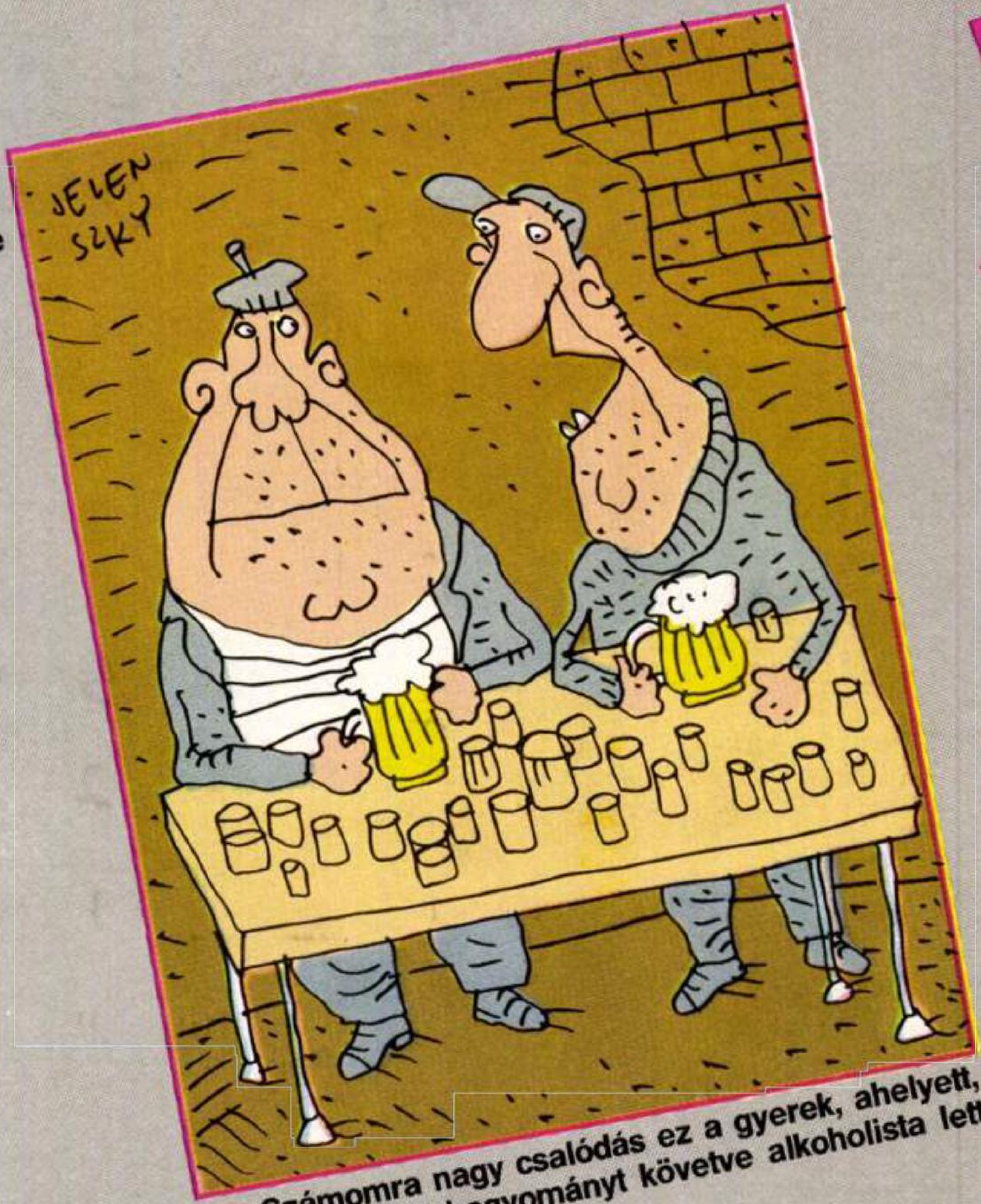

– Elnézést, kisasszony, de hivatalból matatnom kell a melltartójában, mert fülest kaptunk, hogy nem az van benne, aminek kellene lennie…

DROGHÁBORÚ

– Első menet…

– Számomra nagy csalódás ez a gyerek, ahelyett, hogy a családi hagyományt követve alkoholista lett volna, a drogot választotta.

MAGYAR KÁBÍTÓSZER

– Állítólag valami Éva nevű barátnője van újabban Sanyikának…

DROGON INNEN, NARKÓN TÚL

Amikor beléptem a lángossütőnek álcázott objektum kapuján, két marcona fickó – mint később a toalett folyosóján megtudtam: Enyv és Pattex urak – ragadott meg és a másodperc valamint szemüvegem tört része alatt átkutatott. Mivel sem zsebeimben, sem zsigereimben nem találtak semmi gyanúsat, újra összeraktak és begördítettek egy vastagon párnázott ablakú szobába.

– Elnézését kérem, hogy átfésültük, de úgymond; viszolygunk az ipari kémektől – lép elém engesztelőnek szánt mosoly kíséretében az éppen aktuális gyári illetékes.

– Nem tesz semmit – adom a nagylelkűt –, én a kábítószer miatt jöttem.

– Sajnálom, de ilyesmivel nem szolgálhatok. Már több mint egy hónapja, hogy elfűtöttük az utolsó pártszemináriumi brossúrát is.

– Nem arra gondoltam.

– Nem arra gondolt. …Hm. Konyakot kér?

– Hogy jön a konyak a kábítószerhez?

– Szórakozik? Magának a konyak netán limonádé?

– Már megbocsásson, de úgy hallottam, hogy maguknál keményebb dolgok is vannak.

– Vannak hát! Konyak üvegben. Tudja, hogy így milyen kemény? Főleg akkor, ha jól fejbe ütöm vele!

– Engem, …mondjuk jobban érdekelne a kokain.

– Csak beduin van. Mással nem szolgálhatok.

– Az nem kábítószer!

– Ahogy vesszük. Ez egy nálunk képzett harmadik világbeli. Benősülésből kifolyólag maradt itt. Csak tudnám mivel kábította el a lányomat?!

– Uram! Az újságok azt írták, hogy maguk drogot állítanak elő.

– Nézzen körül! Húsz éve rozsda eszi az autoklávokat. Jó, hogy olyat nem olvasott, hogy „narkón" lőttünk valakit!

– Elnézést, de akkor mit gyártanak?

– Szintetikusan környezetbarát vegyszeres hordókat.

– Polietilénből, netán polivinilkloridból?

– Ilyen divatjamúlt anyagokat mi nem használunk.

– Akkor mégis miből?

– Miből, miből? Hidratált hasisgranulátumból és melegen sajtolt LSD-ből!

BODNÁR GYULA

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

FURMANN IMRÉVEL,

a Magyar Demokrata Fórum volt általános alelnökével

A múlt héten Oláh Sándor képviselővel beszélgettünk, aki úgy kisdazda, hogy ki van zárva, hogy kisgazda. Amikor Furmann Imrével egyeztettük beszélgetésünk időpontját, még az MDF általános elnökhelyettese volt. Ma ugyanazt a munkát végzi, de mivel az alelnöki posztok megszűntek, immár nem alelnökként.

– Ön nemrégiben még az MDF általános alelnöke volt. Most már nincs alelnök. Az általános maradt? Vagyis ön jelenleg az MDF általánosa?

– Az országos elnökség tagja vagyok. De siessenek a beszélgetésünk nyomdába adásával, mert lehet, hogy mire megjelenik, már Furmann Imre se leszek.

– Hogy érzi magát?

– Nem fognak beugratni. Jól.

– Nem szántuk beugratásnak.

– Dehogynem. Mostanában divat, hogy a „hogy van?" kérdésre panaszáradat a válasz. Ha valakinek a hogyléte után érdeklődnek, valami ilyesmit szokás felelni: „Jaj, szörnyű ez az áremelkedés, ezek az alacsony nyugdíjak, a magas munkanélküliség..." Ami persze igaz, de hogy mindig mindenre csak ez a válasz, ez túlzás...

– Az ön családjában van munkanélküli?

– Természetesen. A fivérem.

– És emiatt ő is az MDF-et szidja?

– Nem az a típus. Mélyen vallásos ember. Most, hogy nekem nagyon sok a dolgom, ő meg ráér, nem csak értem – helyettem is imádkozik.

– Tehát ön is hívő ember. A csodákban is hisz?

– Természetesen. Ugyanis realista vagyok.

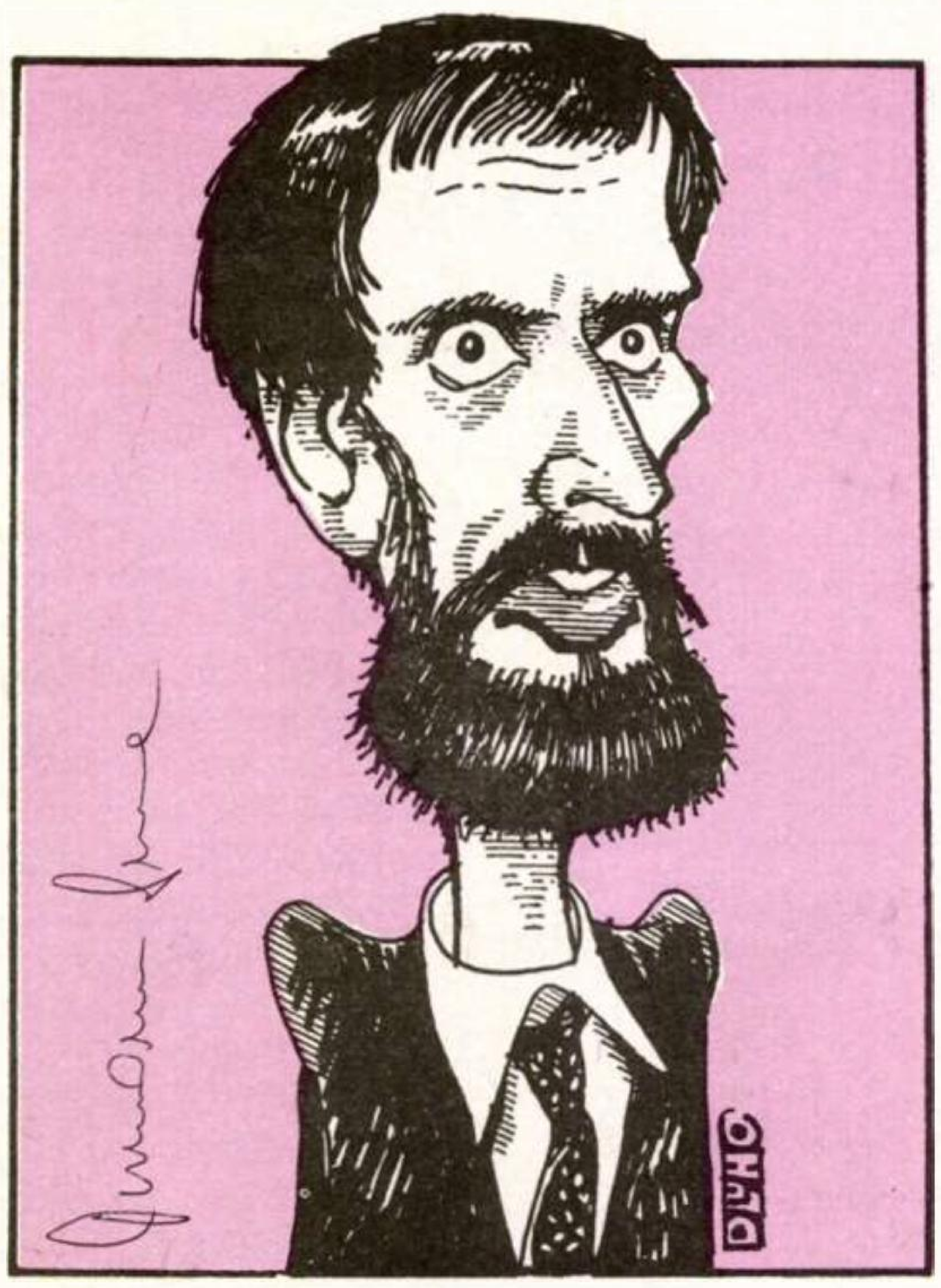
– Önnel történt már csoda?

– Számomra az is annak számít, hogy most itt ülök. Tíz évvel ezelőtt ügyészségi fogalmazó voltam Szerencsen. Ha akkor valaki azt mondja, hogy mára a legnagyobb kormánypárt egyik vezetője leszek, azt hittem volna, viccel, vagy elment az esze.

– Szóval adott volna az illetőnek egy diliflepnit.

– Ne turkáljon a múltamban! Honnan tudja, hogy nekem volt diliflepnim?

– Esküszöm, nem tudtam.

– Pedig így igaz. Az egyetemen, Pécsett, két újságot is csináltunk. Az egyik a Gólyahír volt, a másik meg egy báli újság, a Diliflepni. Mindkettőt magaménak éreztem. Még emlékszem egy, a Gólyahírben megjelent apróhirdetésemre: „Munkám gyümölcsét elcserélném valami ehetőre."

– Hol szokott többet nevetni: a családban vagy a közéletben?

– Igazán felszabadultan hármasban tudunk nevetni, a feleségemmel meg a fiammal. De minden kis hülyeségen. Csakhogy velük ritkán lehetek mostanában együtt, általában a hétvégeken, néha egy-egy éjszaka. De néha munka közben is „lazítunk" egy-egy tréfával, ugratással. Például '91 végén amikor még szilveszter napján is tartott a parlamentben a költségvetés szavazása, átküldtem az MDF székházból 8 üveg pezsgőt a képviselőinknek, „megérdemlitek" jelszóval. Én a pezsgővel ugrattam őket, ők engem azzal, hogy azt állították, becsíptek tőle.

– Mi volt ebben az ugratás?

– A pezsgő természetesen alkoholmentes volt.

– Előfordul sikertelen ugratás is?

– Igen. Debreczeni Jóska például így szokott bejelentkezni telefonon: „Kudlik Júlia vagyok". De nem ugrunk be, hiszen neki nincs olyan mély hangja.

– Januárban tisztújítás lesz a pártban. Mit csinál, ha esetleg nem választják újra?

– Attól kezdve azon a szegény emberen nevetek, akinek majd az én mostani gondjaimmal kell megküzdenie. Én meg félrevonulok a Hernád partjára, a telkemre. A szomszédok már úgyis feljelentettek, hogy nem művelem. És akkor több időm jut majd a magánéletre.

– Megenged egy bizalmas kérdést? Barátnője van?

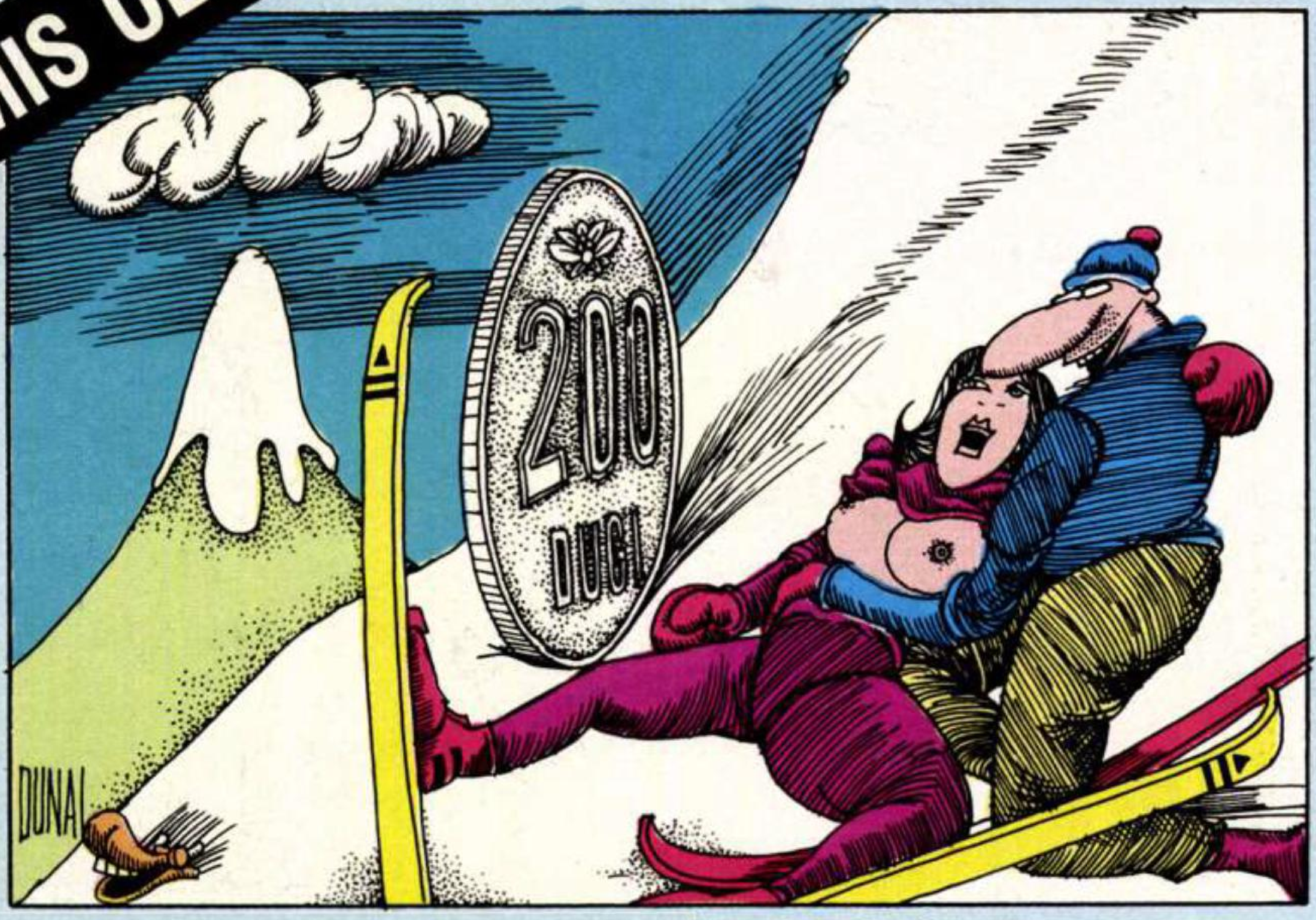
– Erre a kérdésre még a feleségemnek se válaszolnék!

– Ön meglehetősen sovány. Latabár Kálmán mondta saját magára, hogy „csupa csont és szőr vagyok". Ez a leírás önre is illik. A sok munkának köszönheti a karcsúságát?

– Nem. Csurka Pistának.

– Ennyire felizgatta önt az ő dolgozata?

– Hát ami igaz, igaz, annak megjelenése óta még a korábbinál is többet vitatkozunk. Így szoktuk lezárni szóváltásainkat: „Máma már nem hasadunk tovább!..." De soványságomat inkább annak köszönhetem, hogy Csurka az elnökségi üléseken mindig eleszi előlem a szendvicseket, majd kaján arccal megkérdezi: „Minden liberális ilyen nyeszlett, mint te?" Persze az sem lehetetlen, hogy testsúlyom a munkámmal kapcsolatos sok izgalom következménye. Éppen ezért ha esetleges utódomra gondolok, egy vicc jut az eszembe. Kohn egész éjjel nyugtalanul forgolódik az ágyán. Felesége megkérdezi, mi baja. „Kétezer pengővel tartozom a Grünnek, és holnap lejár a határidő." A feleség felkel, felhívja Grünt, és közli vele, hogy Kohn nem tud fizetni. Aztán visszabújik a férje mellé: „Na, végre nyugodtan alhatsz – most már izguljon ő!"

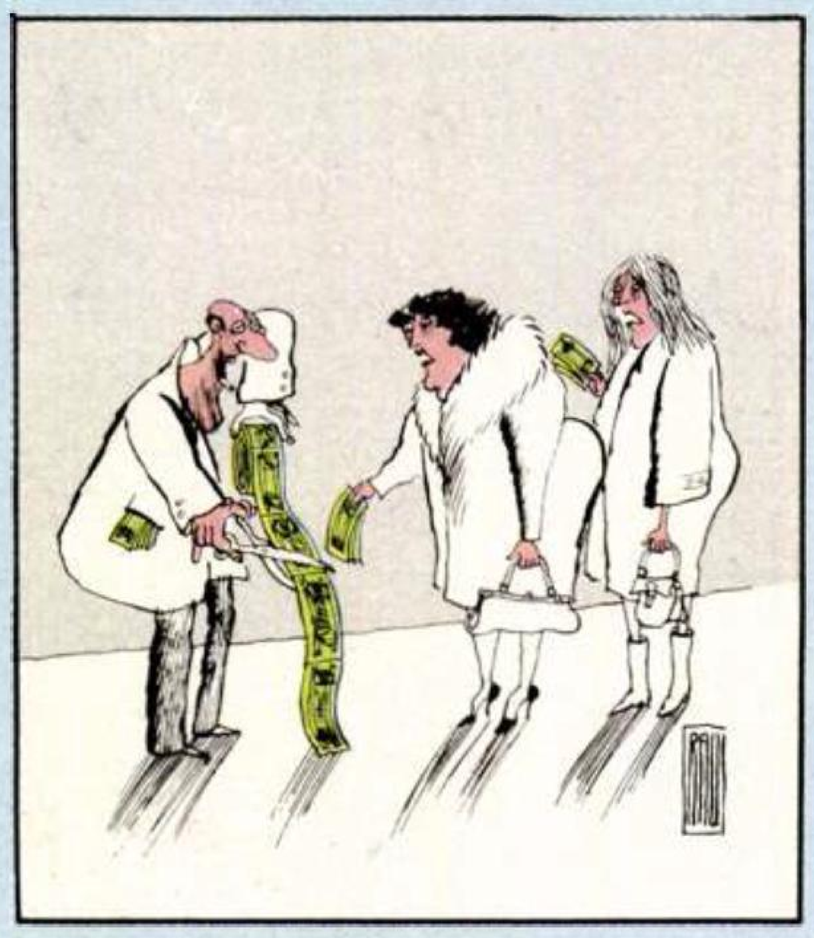

– Jaj, a férjem zsebéből kiesett az apró!

BELVÁROSI PÉNZHAMISÍTÓK

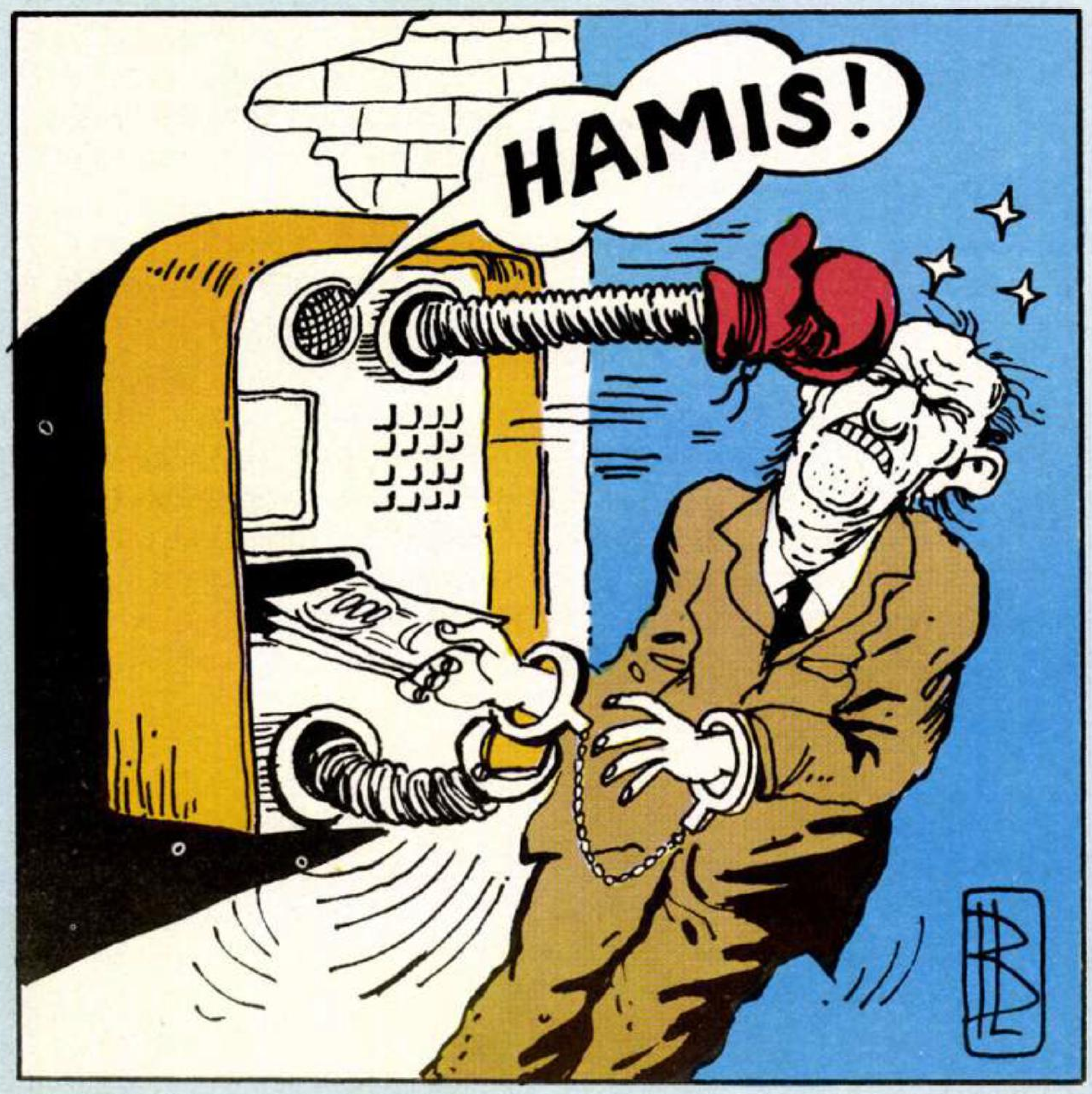
– Ezrest csak a jövő hétre tudok vállalni, mert elfogyott a zöld festékem...

– Ez biztos, hogy eredeti?
– Hát persze, láthatja, még fel sincs vágva...

Miért nem találják a hamisított forintokat?
MERT DUGIPÉNZT HAMISÍTOTTAK...

PÉNZFELISMERŐ AUTOMATA

A LUDAS MATYI SZÍNPADA

WALTER BÉLA:

TE KIS HAMIS!

(jelenet családtervezőknek)

Szereplők: RIPORTER, BÉBI

(A babakocsiban fekvő néhány napos csöppség önfeledten rágicsálja az orrocskája alá dugott mikrofont...)

RIPORTER *(megpróbálja kiszabadítani mikrofonját)* A bíbíszí micsodáját szopogassad!

BÉBI A bácsi a magyar tévétől jött? Akkor nem is izlik... *(kiköpi a mikrofont)*

RIPORTER Hinnye, de finnyás vagy, hogy a moratórium csípjen meg!

BÉBI Na, a riporter bácsin is meglátszik, hogy fogósműtéttel jött a világra...

RIPORTER Ahogy elnézem a fejedet, téged sem a gólya sokszorosított, hanem egy lézermásoló.

BÉBI Micsoda? Magyarul mondja a bácsi, mert nem a Magyar Televízióban tetszik lenni!

RIPORTER Lézerbigyó. Tudod, ilyennel készítik a hamis ezerforintosokat...

BÉBI ...Melyeken aztán a gügye felnőttek hamis dollárokat vásárolnak a Váci utcai kőolajtermelőktől?

RIPORTER Bezony. Pedig mindössze 2500 hamis, izé, valódi forintért lehet kapni egy olyan szerkentyűt, amely pillanatok alatt leleplezi a hamisított...

BÉBI Valutaüzéreket!

RIPORTER Melléfogtál, te kis hamis! A szerkentyű a hamis lézermásolókat csípi fülön, azaz a fémszál nélküli... Teljesen összezavartál! Apropó! Mi vagy te, fiú vagy kislány?

BÉBI Még nem volt időm megnézni.

RIPORTER Aztán tudod-e, hogy miért jöttem hozzád?

BÉBI *(ijedten)* Kölcsönkérni?

RIPORTER Szóval már hallottad, hogy te lettél az újesztendő első bébije, vagyis az ÁB-bébi...

BÉBI Tojok rá!

RIPORTER Kaptál egy csinos betétkönyvet, tetszésed szerint felhasználhatod...

BÉBI Már használom is. Libero helyett.

RIPORTER Hallhatnánk a terveidről?

BÉBI Az idén új életet kezdek! Most, hogy végre kinyílt a szemem, gyökeresen szakítok a múltammal...

RIPORTER Jujj, ne csigázz, mert tisztába teszlek!

BÉBI Döntöttem... A politikai pólyára lépek!

RIPORTER És kinek a színeiben?

BÉBI A zöldekében.

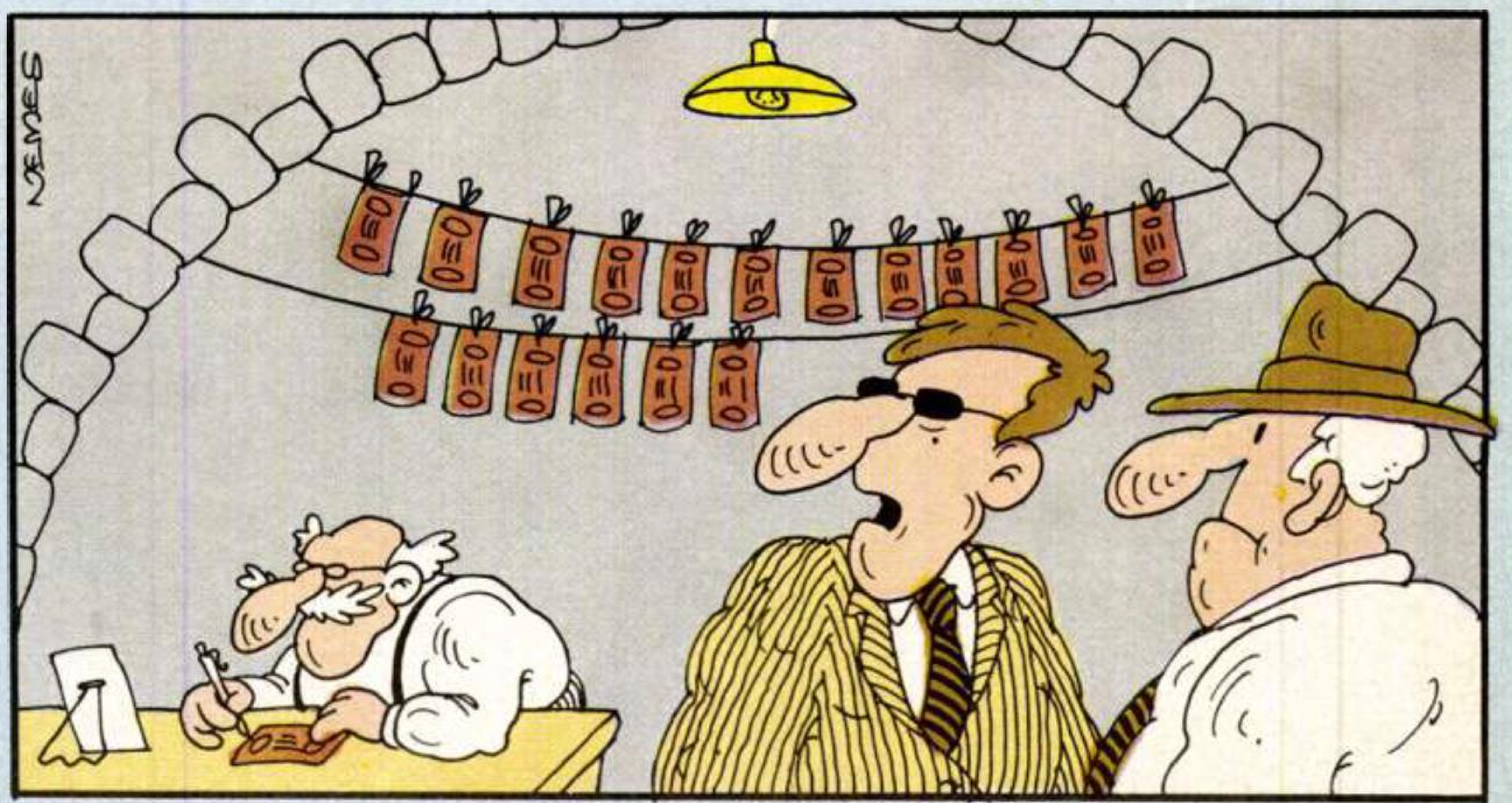
RIPORTER Akkor te egy környezetkímélő csecsemő vagy...

BÉBI Fityiszt! Csupán biztonsági okokból választottam a zöldeket.

RIPORTER Biztonsági okokból?!

BÉBI Naná! Hogy ne vegyék észre, amikor kiköpöm a spenótot...

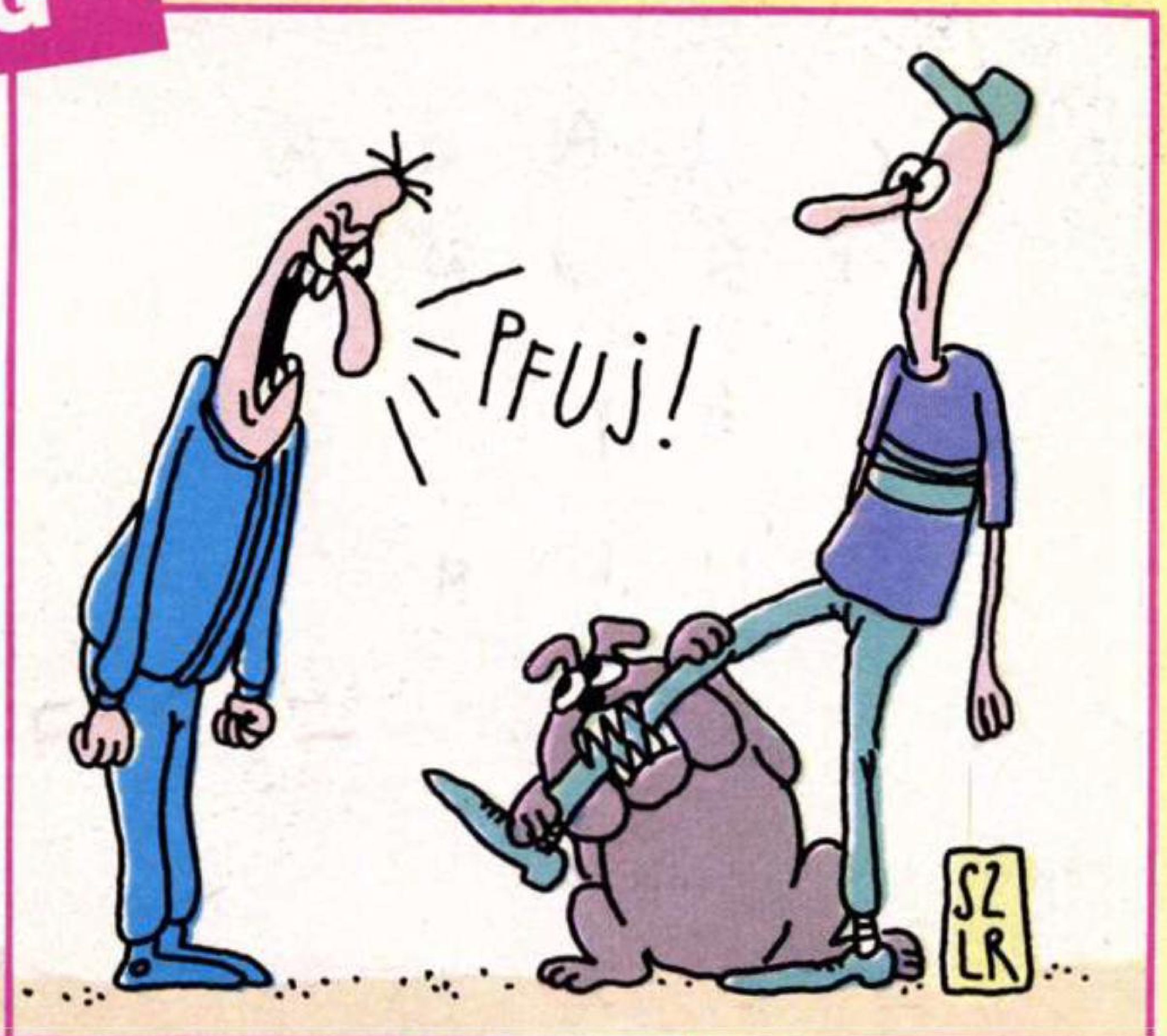
(parajfüggöny)

– Nem tudom, érdemes-e továbbra is az öreggel dolgoztatnunk... Olyan hiú, hogy mindig a saját képét rajzolja az ötezresekre.

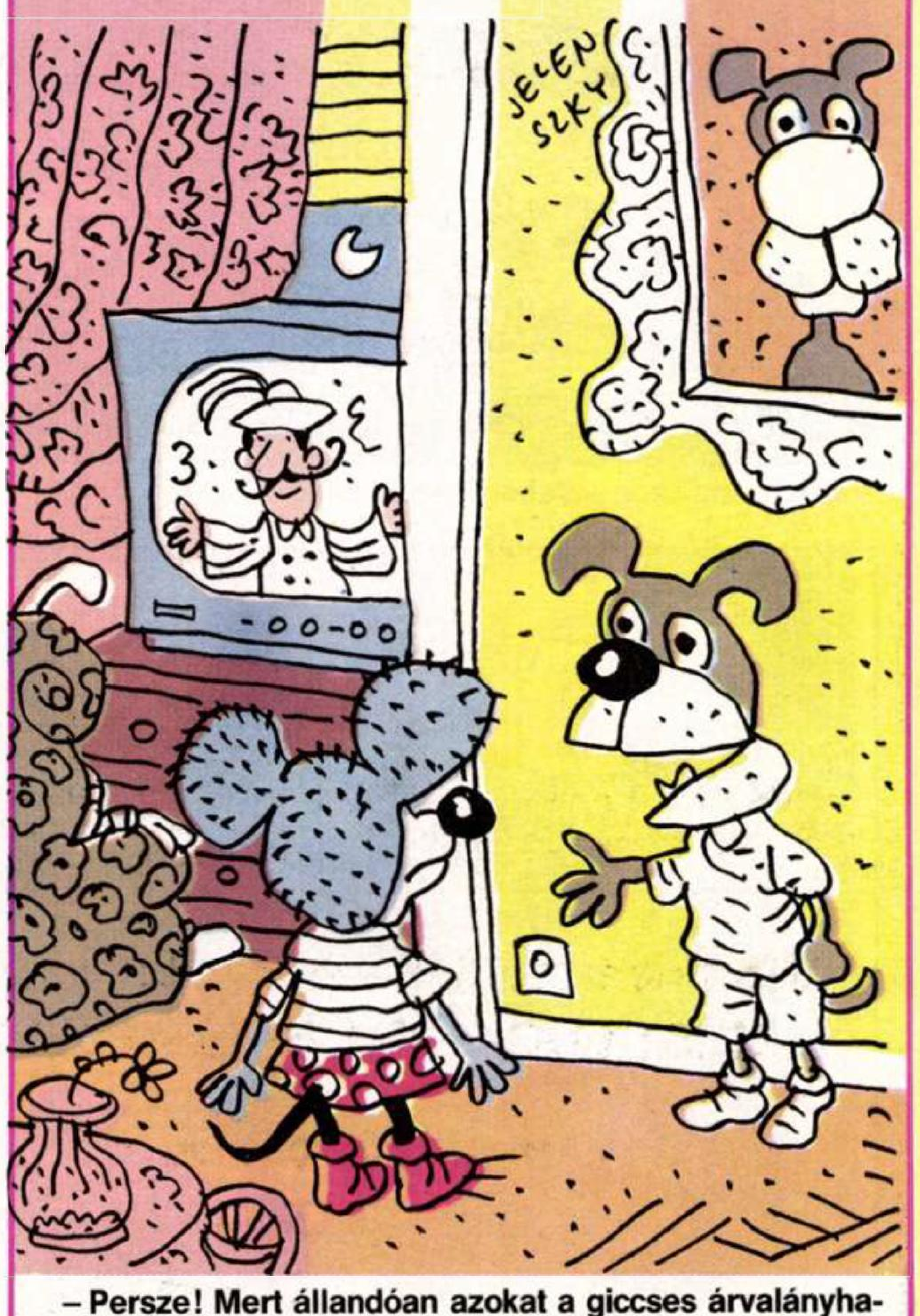
KUTYAVILÁG

NYUGATON

– Persze! Mert állandóan azokat a giccses árvalányhajas magyar filmeket nézi a tv-ben! Csoda, hogy elvágyódik innen Disneylandből?!

KIS- ÉS NAGYKUTYÁK NYUGDÍJBAN

KOMONDOR: – Fiatal éveimben koloncot akasztottak a nyakamba, nehogy elcsatangoljak. Most, hogy megvénültem, levették. Fenemód jólesik a szabadság, de menni is alig bírok.

NÉMET DOG: – Csak voltam kérem, *dog!* Amióta nyugdíjba mentem, gyakran rámszólnak: „Menj arréb, te *dög!*"

TACSKÓ: – Állandósult csípőficamommal már régóta az ebkórházban kéne lennem, de nyugdíjas gazdaasszonyom a maga bajára sem lel orvosságot. A gyenge parizerebédek egyikünkön sem segítenek.

VÉREB: – Mint a kutyavilág fővadászának egész életemben vércsapákon kellett loholnom. Vénségemre még a nyugdíjamat is megvonták! Pedig már sem vér-, sem pénzszagot nem érzek.

BERNÁTHEGYI: – Jó szaglásommal, hólapát lábaimmal s a nyakamban hordott hordócska rummal sokszáz életet megmentettem fiatalon. Most nyugdíjasként se hordó, se rum! Mintha én kerültem volna hólavina alá, de sajnos engem senki sem ás ki...

KUVASZ: – Amíg megvolt mind a negyvenkét fogam, rendszeresen húst kaptam. Most, hogy a fele kihullott, csak csontot kapok. A jelszó: „A kutya nagyon szereti a csontot."

USZKÁR: – Fiatalon sok-sok Uszkár-díjat nyertem a versenyeken. A szépségemért adták őket. Most meg rámfogják, hogy politikai okok miatt kaptam mindet. Rágalmazóim persze egytől-egyig nagykutyák!

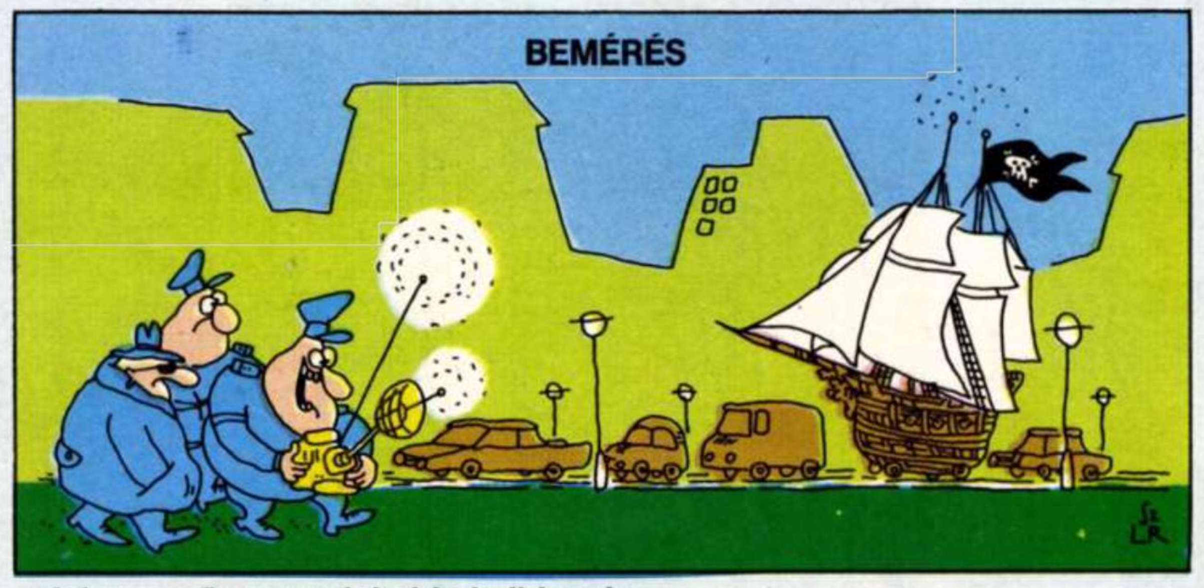
FOXI: – Valamennyi kölyökömet megtanítottam arra, hogyan kell megfogni a patkányt, a borzot és a rókát, remélve; majd ellátnak öreg koromra. Képzeljék csak! Szinte éhen kell vesznem, mivel egy nyamvadt egeret sem tesznek le elém...

PEKINGI PALOTAKUTYA: – Palota? Valaha régen! Nyugdíjasan „sufni-ebnek" néznek ki, a silányabb fajtából.

PULI: – Én aztán nem panaszkodom nyugdíjasként sem! Csak a szomszéd kutyák híresztelik rólam, hogy szenilissé váltam, mivel birkák helyett csirkéket hajkurászok. Oktondiak! Fogalmuk sincs, hogy vén fogra milyen jól esik a gyenge pipihús...

BÍRÓ ANDRÁS

– Jelez a műszer, valahol itt kell lennie.

– Garantáltan eredeti hifi hangkazetta, haver! Ha közelebbről megnézed, még hologramos kalóz is van rajta.

CSUKÁS ISTVÁN:

Sírversek

Ez a sírkő azért csonka,
mert közben leállt a munka.
Összeveszett a rokonság,
ezt se fizették, e csonkát.
Mondhatom: halott fizess!
Gödény Károly sírköves.

*

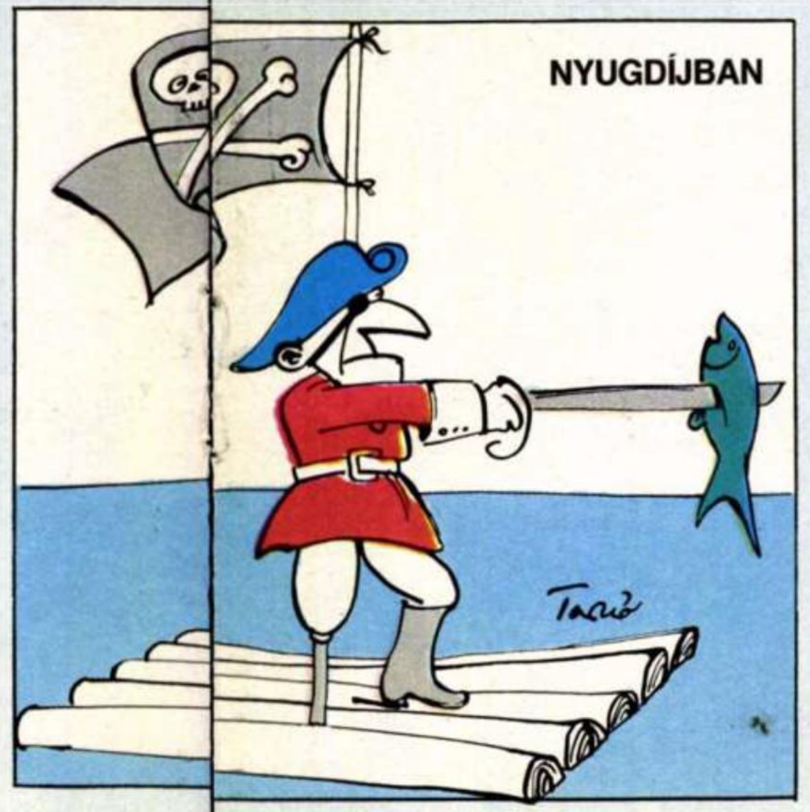
Fegyverneken bálban voltam,
onnan hoztak ide holtan.
Azt üzenem, ha csak lehet,
kerüljétek Fegyverneket!

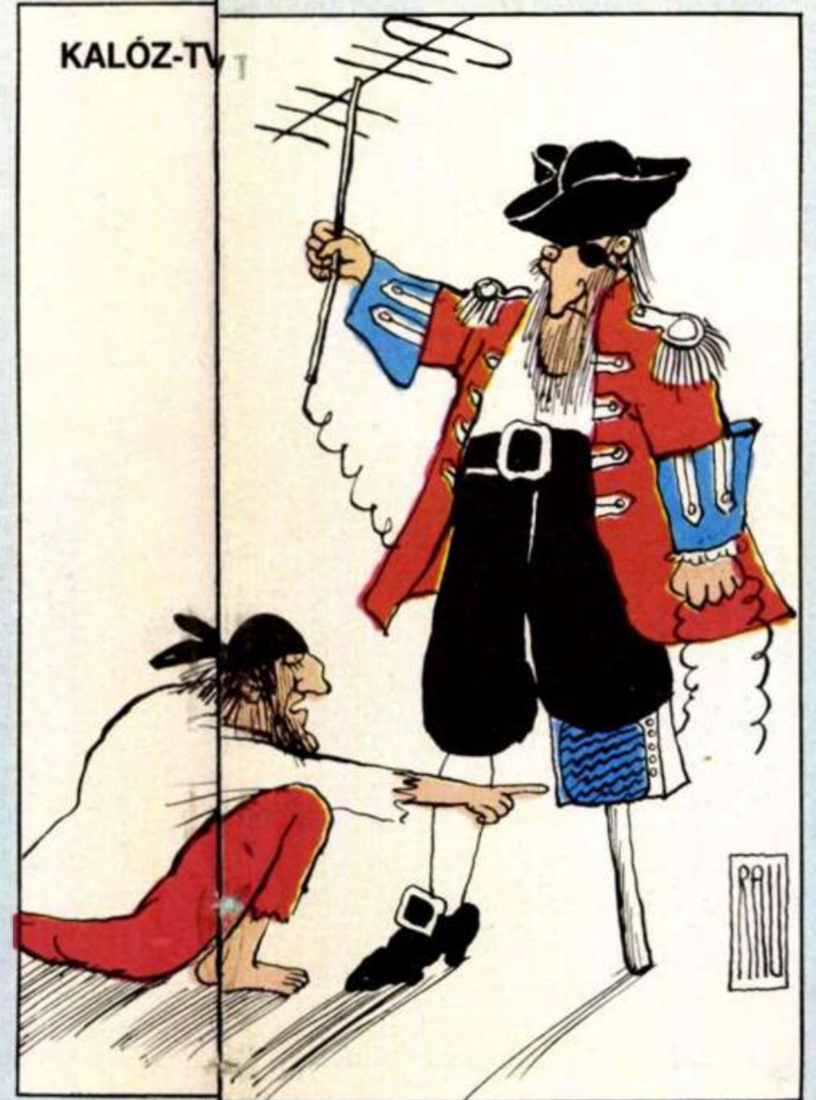
*

Itt nyugszik Cseppcsányi Ábris,
megfojtotta a kanális,
pedig volt még bor is, szóda,
ami életét kioltsa.

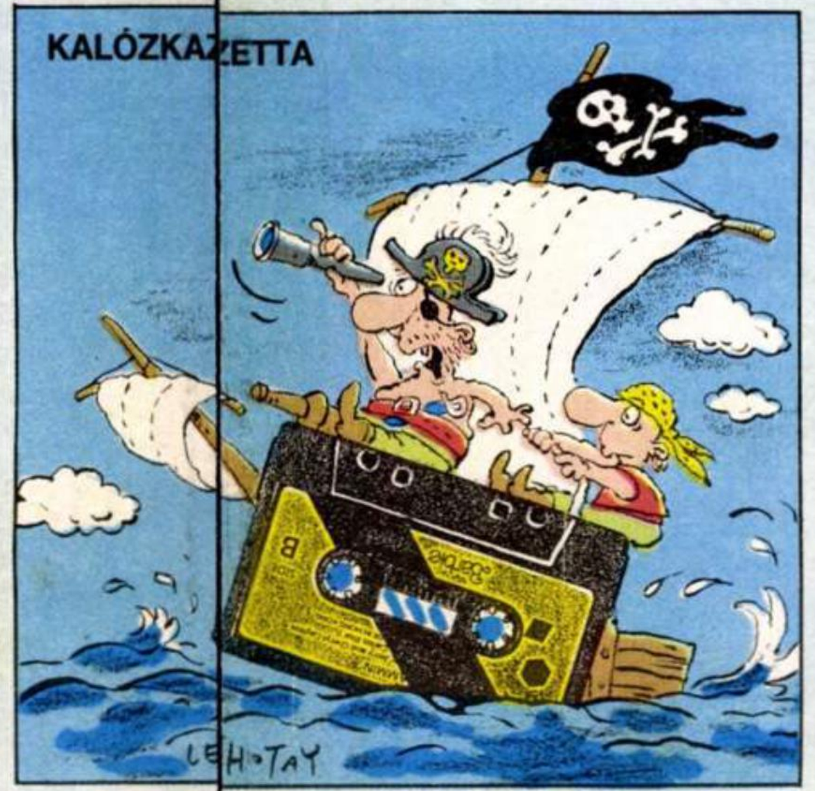
KALÓZOK és BALEKOK

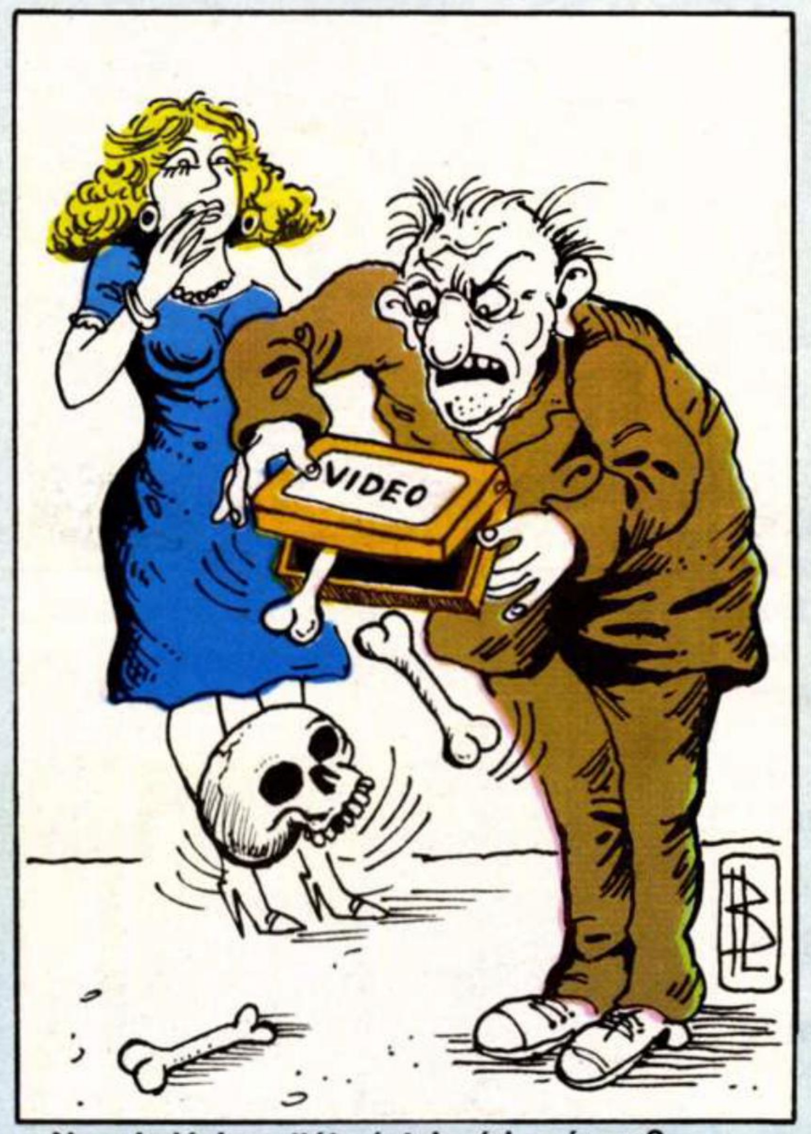

– Már megint zavarják az adást, főnök!

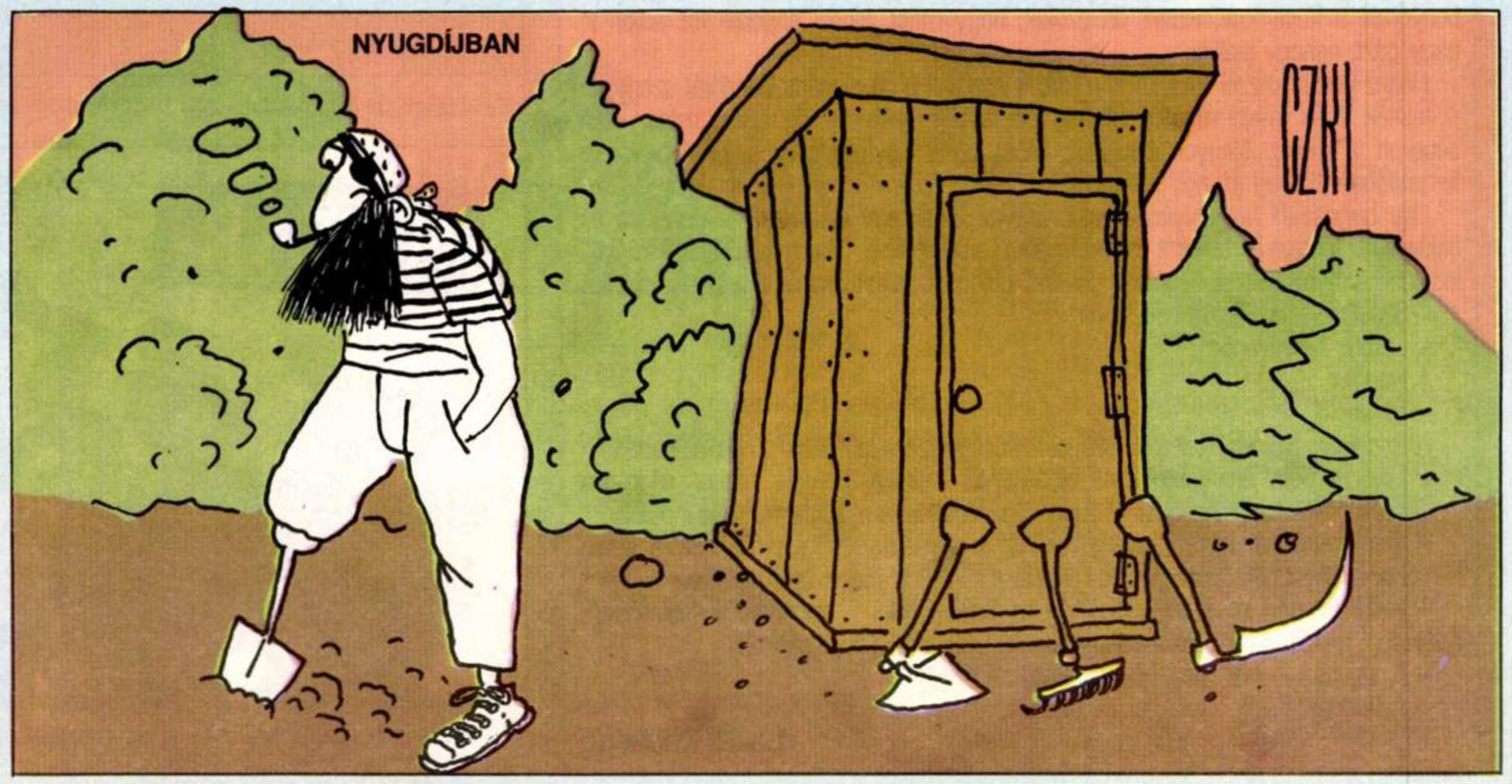

– Nem kalózkazettát sóztak rád, szívem?

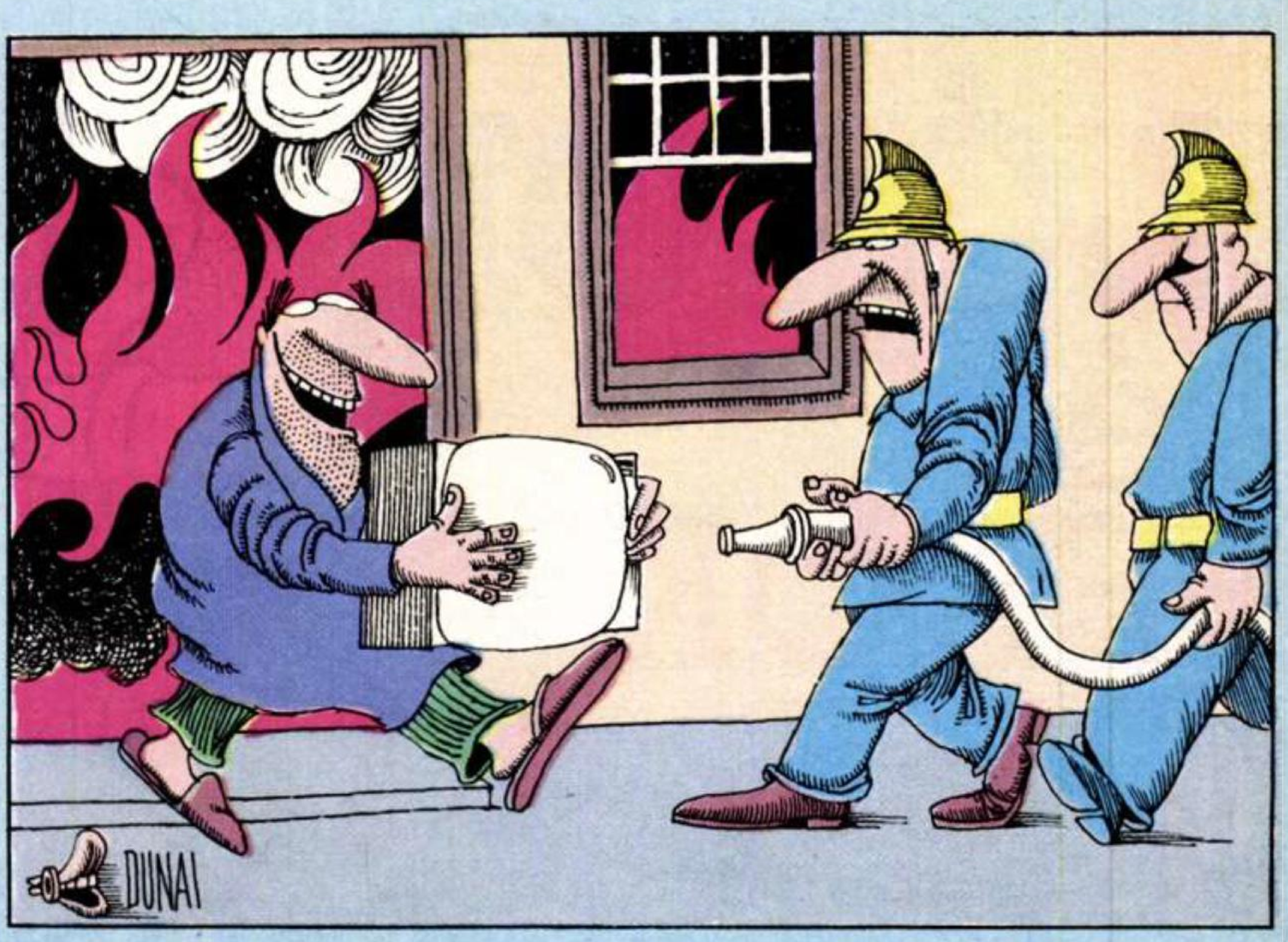
– Nem kalózkazetta?

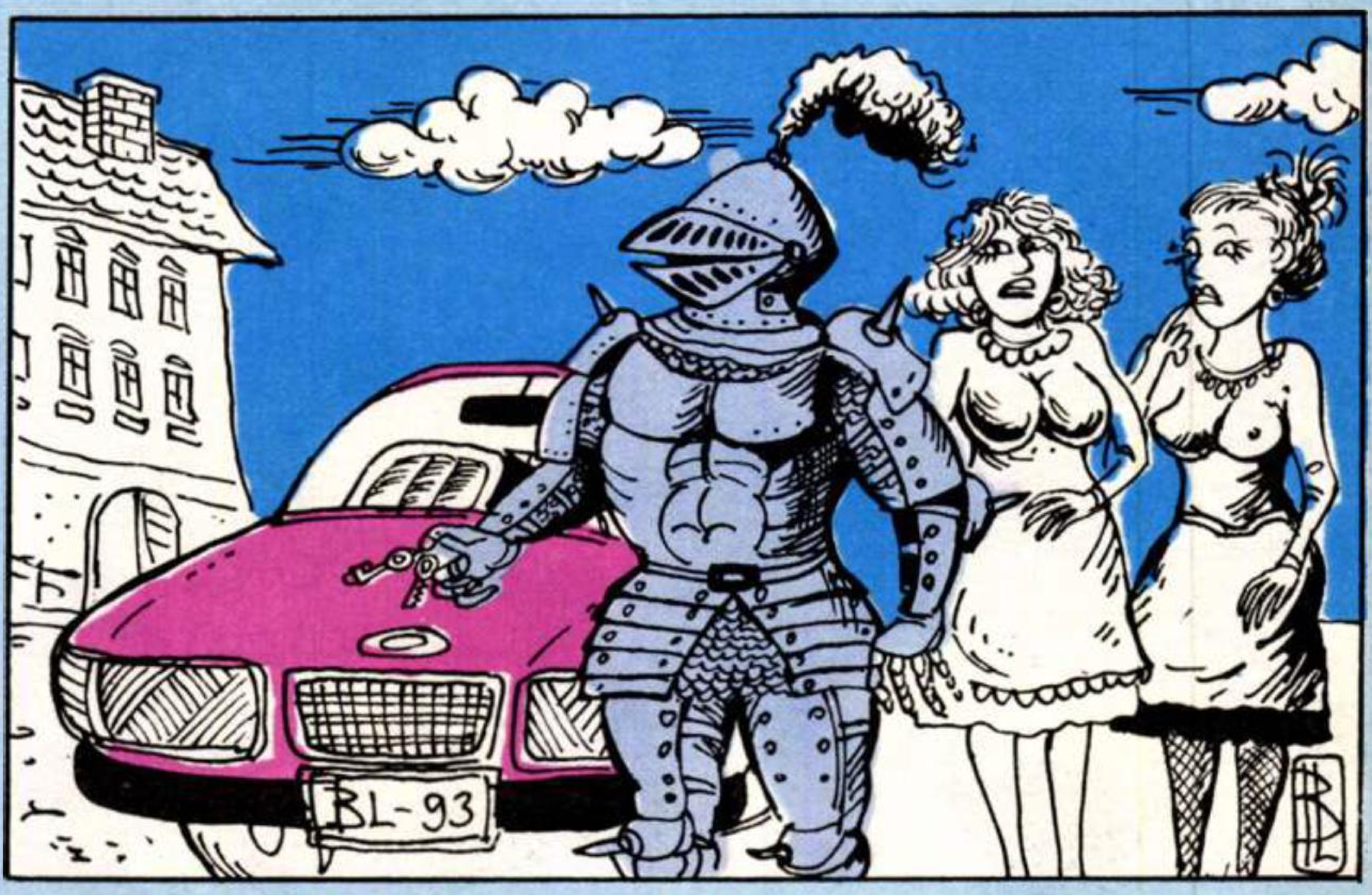
KÖZBIZONYTALANSÁG

– Nem kell mindjárt rosszra gondolni. Más ország, más szokások, próbáljuk inkább megérteni őket.

– Úristen! Kovács úr! És a felesége?

– Mit csodálkozol? Béla csak autózni indul!

– Ez szörnyű! Ráadásul még bigámiában élt?!

– Azért szerencsésebbek a pénzverdések, mert ott csak az új fémpénzeket verik!...

EZÜSTRÓKA

Főtörzs Béla nem kapott levegőt. Egyrészt, mert fulladt a nagy erőlködéstől, másrészt mert a lélegzete is elakadt ekkora szemtelenségtől. Öt perccel ezelőtt még úgy érezte, nála furfangosabb rendőrt nem hordott a hátán a Föld. Most meg itt áll a hidegben, egy szál szolgálati zubbonyban hajadonfővel, hóna alatt egy ezüstróka bundával és döbbenten látja, hogy a rendőrautó távolodik, csomagtartójában a saját tányérsapkájával.

– Ezt nem gondoltam volna! – fújtat dühödten, s szórakozottan magára teríti a bundát. A meleg női bundát. Az értékes... hmm, tényleg megér vagy százezret... finom női bundát.

Annak a bestiának a bundáját!

– No megállj – ébred föl a bosszúvágy Főtörzs Bélában –, ezt nem úszod meg szárazon, te autótolvaj!

S tehetetlen dühvel néz a sarkon elhúzó kocsija után, melynek volánjánál az a nő ül, akit neki be kellett volna vinnie a kapitányságra. Meg is mondták, vigyázzon rá!

Vitte volna ő, de az az átkozott akkumulátor már megint fölmondta a szolgálatot. Mit tehetett, az asszonyt nem állíthatta oda, hogy tolja meg az autót, mert nem volt autótoló súlycsoportban, meg különben is megszökött volna!

Nem! Tessék kérem beülni, tessék kérem kettesbe tenni ráadni a gyújtást benyomni a kuplungot, aztán, ha szólok, hogy most, akkor engedje föl, adjon jó nagy gázt, nehogy leálljon.

Nehéz volt félkézzel tolni, mert a másik karjával a nő elegáns bundáját szorította – tessék csak, majd megfogom míg be tetszik szállni – de ötven méter után beugrott a motor. Nagyon beugrott. Most ugrik egyfolytában, valahol a városi forgatagban, ő meg itt, egy bundával.

Egy bundával! No, milyen ravasz vagyok, akár egy ezüstróka – gondolta és határozott léptekkel elindult a bizományi áruház felé. Ha már úgyis kirúgják, legalább a munkanélküli segélyről gondoskodjon. Az autótolvaj nő úgysem jelenti fel.

– Százhúszezer. Tiszta ezüstróka.

– Látom. Negyvenöt.

– Hatvan.

– Ötven.

– Rendben. Hol egy telefon. Bűncselekményt kell jelentenem... Halló, kapitányság, Főtörzs Béla jelentkezem. Az előállítandó személy betolás közben ellopta a ... Tessék? Hol van? Az őrnagy úrnál? Igenis, értettem, futólépésben! Indulok.

A parancsnoknál kávét kavargatva ült az „előállítandó" személy, akire külön fölhívták a figyelmét, „hozza be, de vigyázzon rá!". A főnök új titkárnője.

– Nem mertem megállni, nehogy újra kelljen tolni – nevetett a halálsápadt főtörzsön, miközben átadta a csomagtartón utaztatott tányérsapkáját.

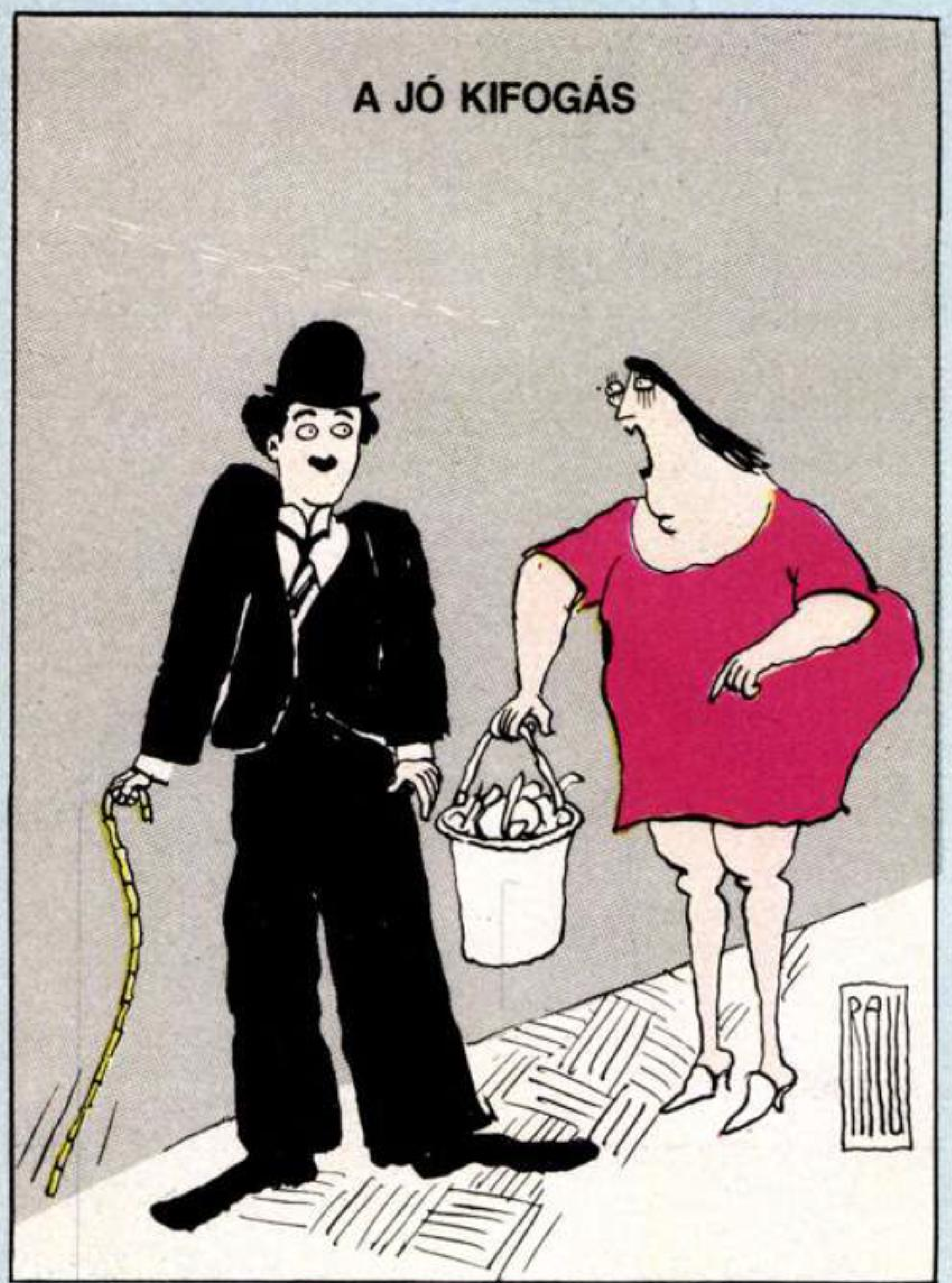
– A sapkám – hűlt meg Főtörzs Bélában a vér.

– A bundám?...

IGRICZI ZSIGMOND

SZÍNHÁZ ÉS MOZI

A JÓ KIFOGÁS

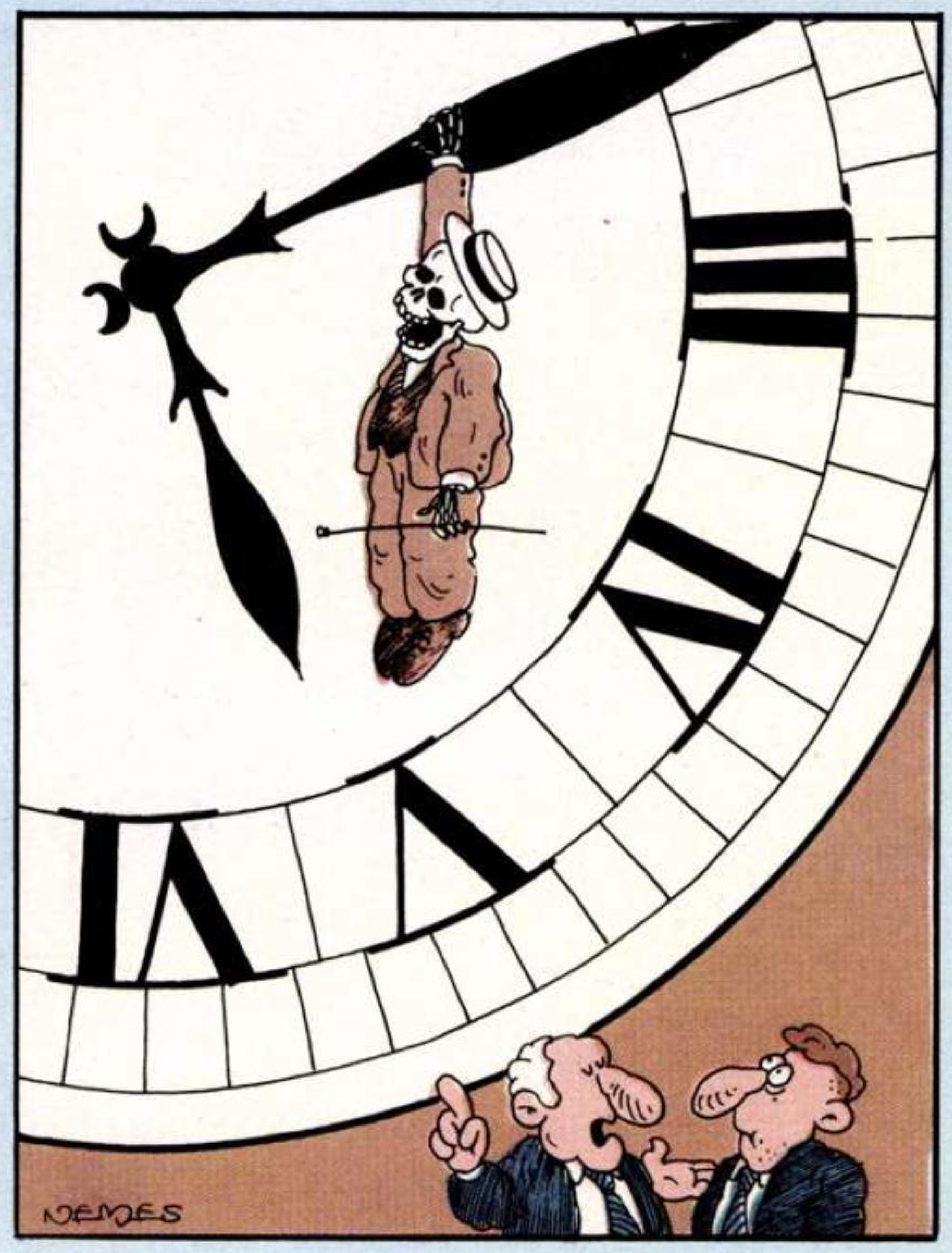

– Hagyd abba a bohóckodást, elmúlt szilveszter, ne blicceld el a szemét levitelét...

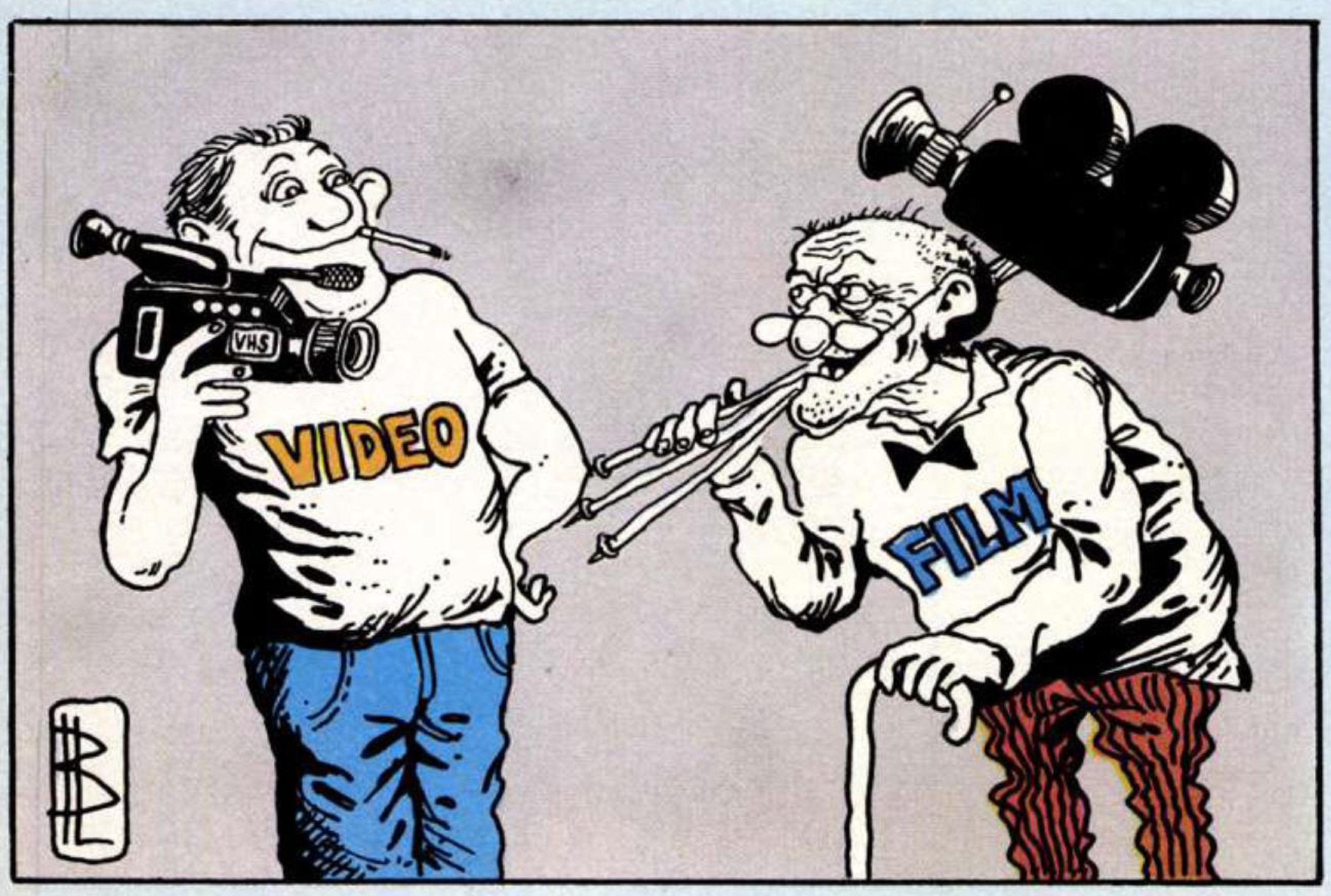
ÖRÖKIFJAK A MOZIBAN

– Nem nagyon látszik rajta!

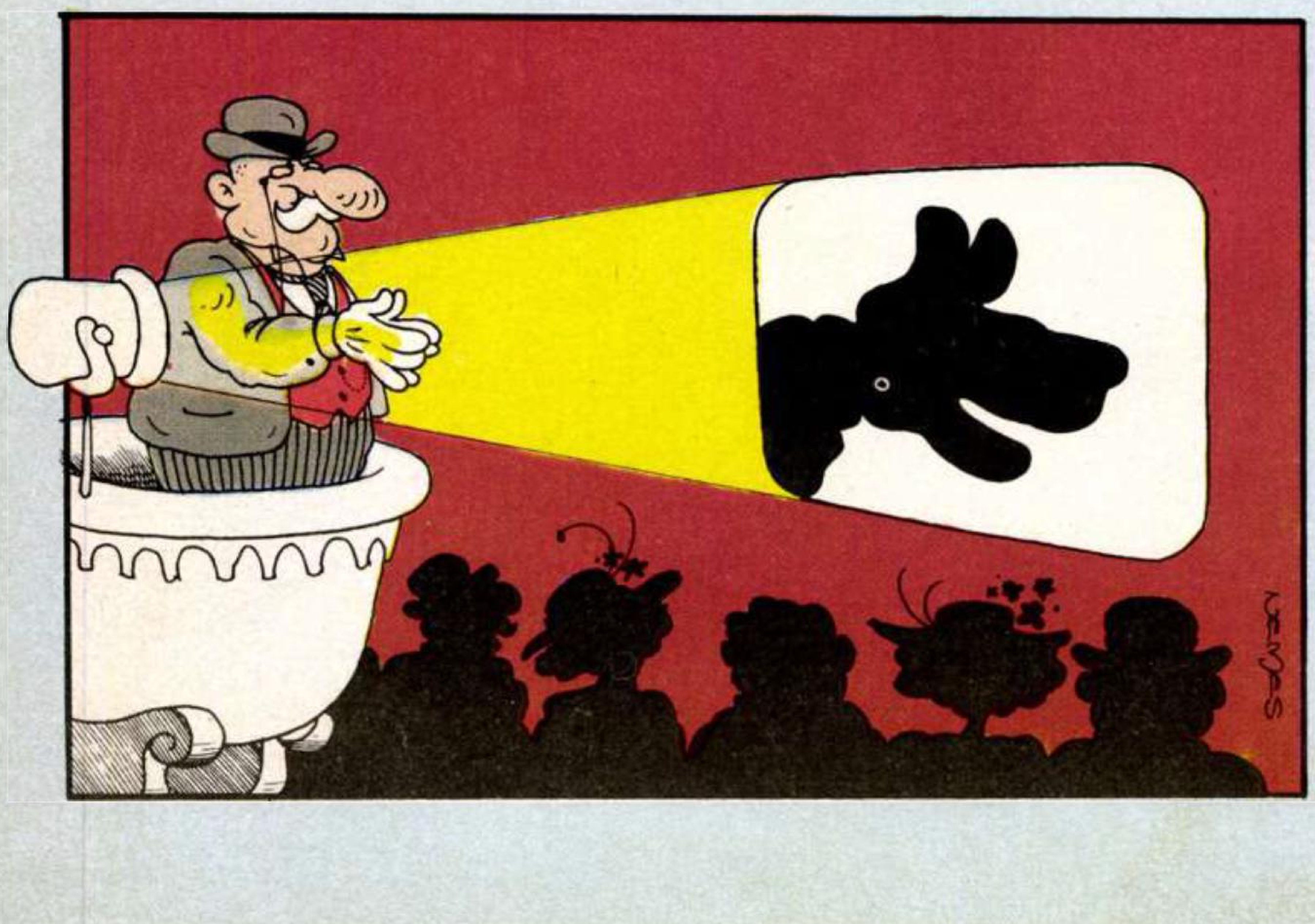
– És itt forgatta a századforduló nagy komikusa élete utolsó filmjét...

– Lehet, hogy öreg vagyok, de ha akarom, még ma is meg tudom dobogtatni a női szíveket!

Színházigazgató lett Törőcsik Mari ÚJRA BELEÜL A KÖRHINTÁBA?

AZ ELSŐ MOZGÓKÉPSZÍNHÁZ

THÁLIA APRÓBAN

Száz évvel ezelőtt született Magyarkeszin. Fiatal korában aktákat tologatott egy áporodott szagot árasztó irodában. Aztán felpattant az íróasztal mellől és meg sem állt a Király Színház színpadáig. Olyan erővel tört az élvonalba, hogy öröm volt őt látni.

Dénes Oszkár – merthogy róla van szó! –, a modern dzsesszoperettek, mindenekelőtt Ábrahám Pál zenés színpadi világsikereinek felejthetetlen táncoskomikusa volt. Amellett a színpadi tréfák, mókák és ugratások nagymestere is.

EGY FEJ

Dénes Oszkár és Latabár Árpád, az öreg Latyi egymást méregették a Király Színház kulisszái mögött.

– Érdekes – mondta Latabár –, mi éppen egyforma magasak vagyunk!

– Hogy mondhatsz ilyet – ellenkezett Dénes –, hiszen én pont egy fejjel vagyok nálad magasabb!

Latabár vigyorogva válaszolt:

– Az a fej igazán nem számít!

SZEREPKESERGŐ

1926-ban történt. A Király Színház négy egymást követő bemutatója közül háromban Dénes Oszkár szállodai alkalmazottakat játszott. Kétszer volt portás, egyszer főpincér. Erről panaszkodott Tihanyi Vilmos főrendezőnek:

– Mit panaszkodsz? – magyarázta Tihanyi – Most is jó szereped van. Mit tegyünk, ha egyszer minden darabban szerepel egy szálloda?!

– Az nem baj, kérlekalásan – válaszolt Dénes –, de valamelyik szállodában egyszer én is vendég szeretnék már lenni!

AZ ÜGETŐN

1929 májusában a fővárosi színészek kivonultak az ügetőpályára. Először rendeztek délutáni színész hajtóversenyt. A Király Színház két legnépszerűbb komikusát, Rátkai Mártont és Dénes Oszkárt nevezte be.

Indulás előtt az egyik tréner végigmustrálta a felsorakozott lovakat, kocsikat. Rátkai odaszólt neki:

– Figyelmeztessék a Dénes urat, hogy lassan hajtson!

– Miért? – csodálkozott a tréner.

– Mert ha gyorsan hajt, nem hallja a súgót...

Dénes Oszkár természetesen első szeretett volna lenni, de nem sikerült neki. Csüggedten panaszolta a verseny után:

– Pedig első is lehettem volna egy kis – *ló*akarattal.

ÉLETMENTÉS

Nemcsak humoráról volt híres, de kiváló sportoló is volt. Fizikai erőnlétét mindenki csodálta. Egyszer büszkén mesélte:

– Tegnap megmentettem egy ember életét.

– Tényleg? Hogy történt? – kíváncsiskodtak kollégái.

– Egy pasas megsértett, és én nem vágtam képen.

BÁNOS TIBOR

ALAPÍTVÁNYOSDI

Koszorús Kázmér a költő, akit barátai és ellenségei csak koszorús költőként emlegetnek, mondta az irodalmi kávéházban:

– Be kell ugranom a Cégbíróságra, mert fontos dolgom van ott.

– Felhagytál a költészettel? – kérdeztem.

– Ha bolond lennék! Most jelenik meg a legújabb verseskötetem, majd egyet dedikálok neked, és elküldöm a címedre. Ingyen és bérmentve.

– Előre is köszönöm, de miért mész a Cégbíróságra?

– Bejegyeztetem a Tömjén Alapítványt.

– Az meg mi a fene?

– Egy kulturális alapítvány, amit az anyósomról, Tömjén Dezsőnéről, a Tömjén Kft. tulajdonosáról neveztek el. Ő egy nagyszerű asszony, az irodalom szerelmese, a kultúra támogatója.

– Nemes cselekedet, nem találok szavakat.

– Nem is szavak kellenek, hanem pénz, pénz és pénz. Tudod, ma már a műveket nem tiltják, csak tűrik, de nem támogatják, mert ma már nincsenek Aczél-bojok, sőt lassan nincs már acél sem. Ám szerencsére van Tömjén Dezsőné! Szponzor és mecénás, aki életét és vérét, de ami ennél is fontosabb: pénzt is áldoz a magyar kultúrára, a magyar irodalomra.

– Szent asszony, büszke lehetsz rá!

– Az is vagyok! És imáimba, sőt verseimbe foglalom a nevét. Egyébként a könyveimet a Tömjén Kiadó terjeszti. Minden eladott lexikon mellé Koszorús Kázmér verseskönyvet adnak, díjtalanul.

– Most már értem, hogy miért ígértél nekem is egy dedikált kötetet.

– De neked nem kell érte semmit sem vásárolni, elég, ha dicséred. De már indulok is, mert ha elkések, nem jegyzik be az alapítványt, az anyósom nem tudja a pénzt átutalni, és a kuratórium az idei díjakat kiosztani.

– Tömjén-kuratórium is van?

– Természetesen. Tizenöt tagból áll és már üléseznek is, hiszen a jövő hónapban ki kell adni az első Tömjén-díjat.

– Milyen összegben?

– Most csak egymillió forint, de jövőre felemelik.

– Szent asszony az anyósod!

– Ő is, meg a Kupa Mihály is.

– Hogyan kerül a Kupa az asztalra?

– Úgy, hogy a pénzügyminiszter engedélyezte: az alapítványok összegét az adóalapból le lehet vonni. Így a Tömjén Kft.-nek idén egymillióval kevesebb lesz az adóalapja, és ennek a negyven százalékával, azaz négyszázezer forinttal csökken az adója.

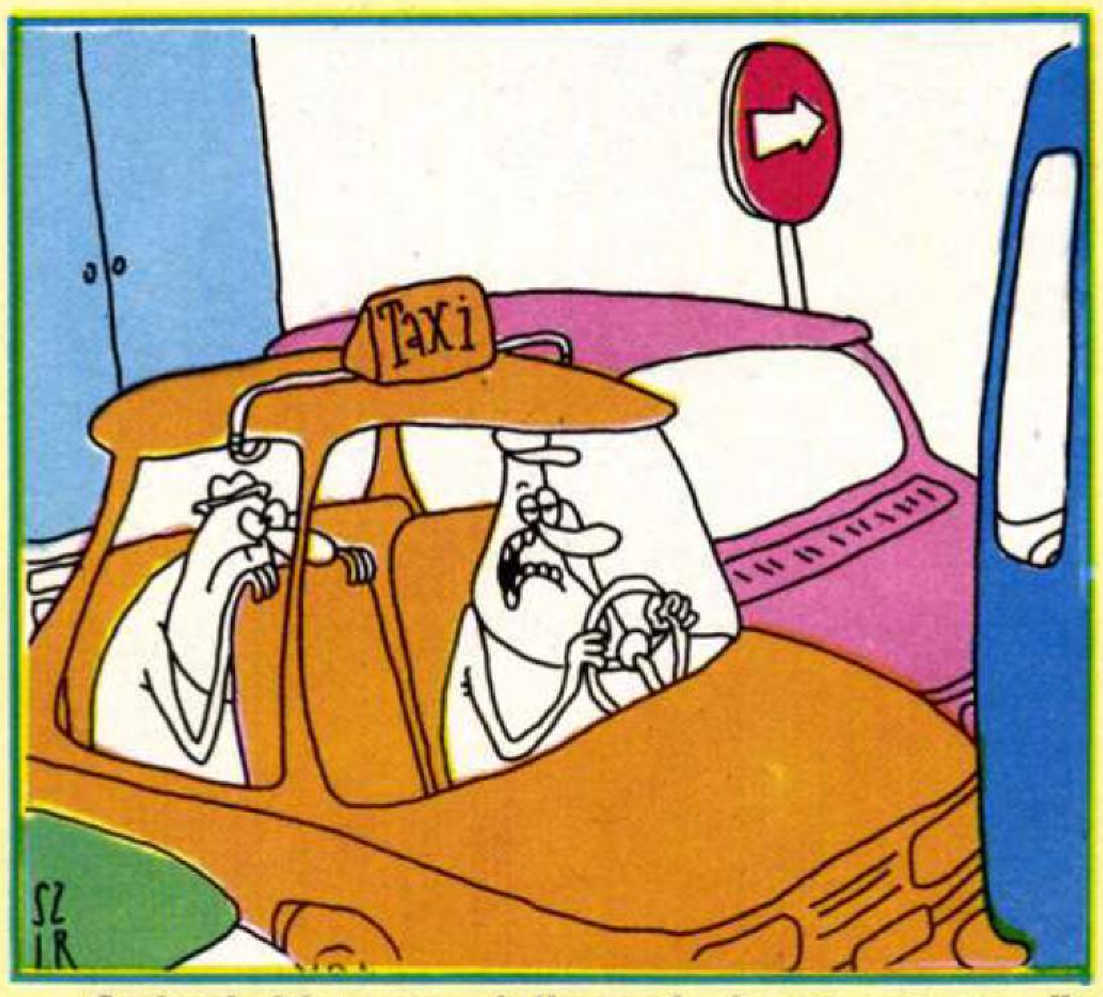
– Nem is olyan szent asszony az anyósod.

– Viszont nagyon okos. Inkább nekem, a vejének adja a pénzét, mint a költségvetésnek.

– Miképp vándorol hozzád a Tömjén Alapítvány pénze? – csodálkoztam.

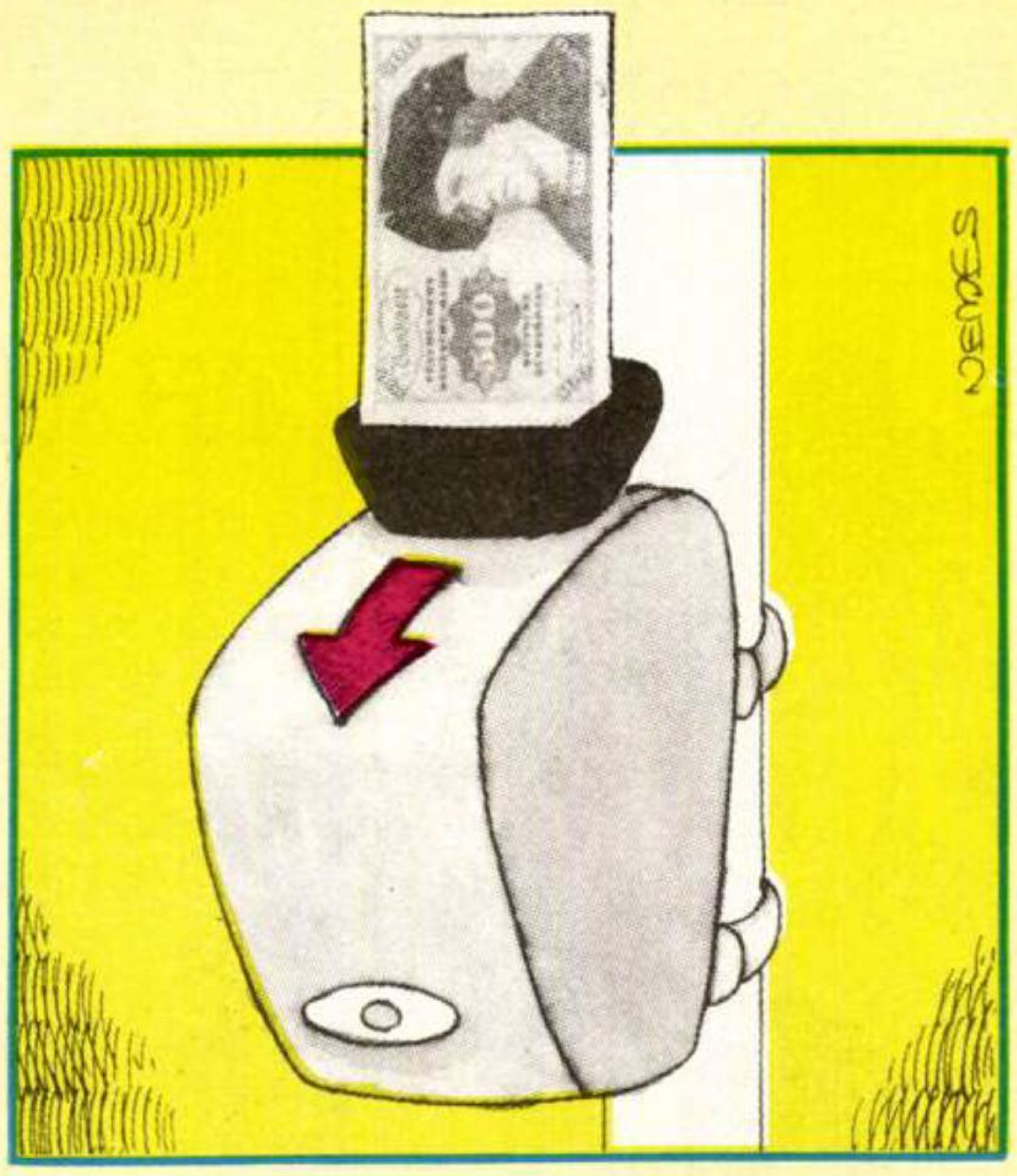
– Majd elfelejtettem mondani: a Tömjén-kuratórium tizenöt tagja, akik éppen most üléseznek, véletlenül szintén a rokonaim – mondta Koszorús Kázmér költő, az első magyar Tömjén-díj várományosa, és elvágtatott a Cégbíróságra.

MIKLÓSI OTTÓ

– Szóval biztosan felismeri, hogy ez az ön tavaly ellopott autója?... Ebben az esetben természetesen szó sem lehet róla, hogy borravalót fogadjak el öntől...

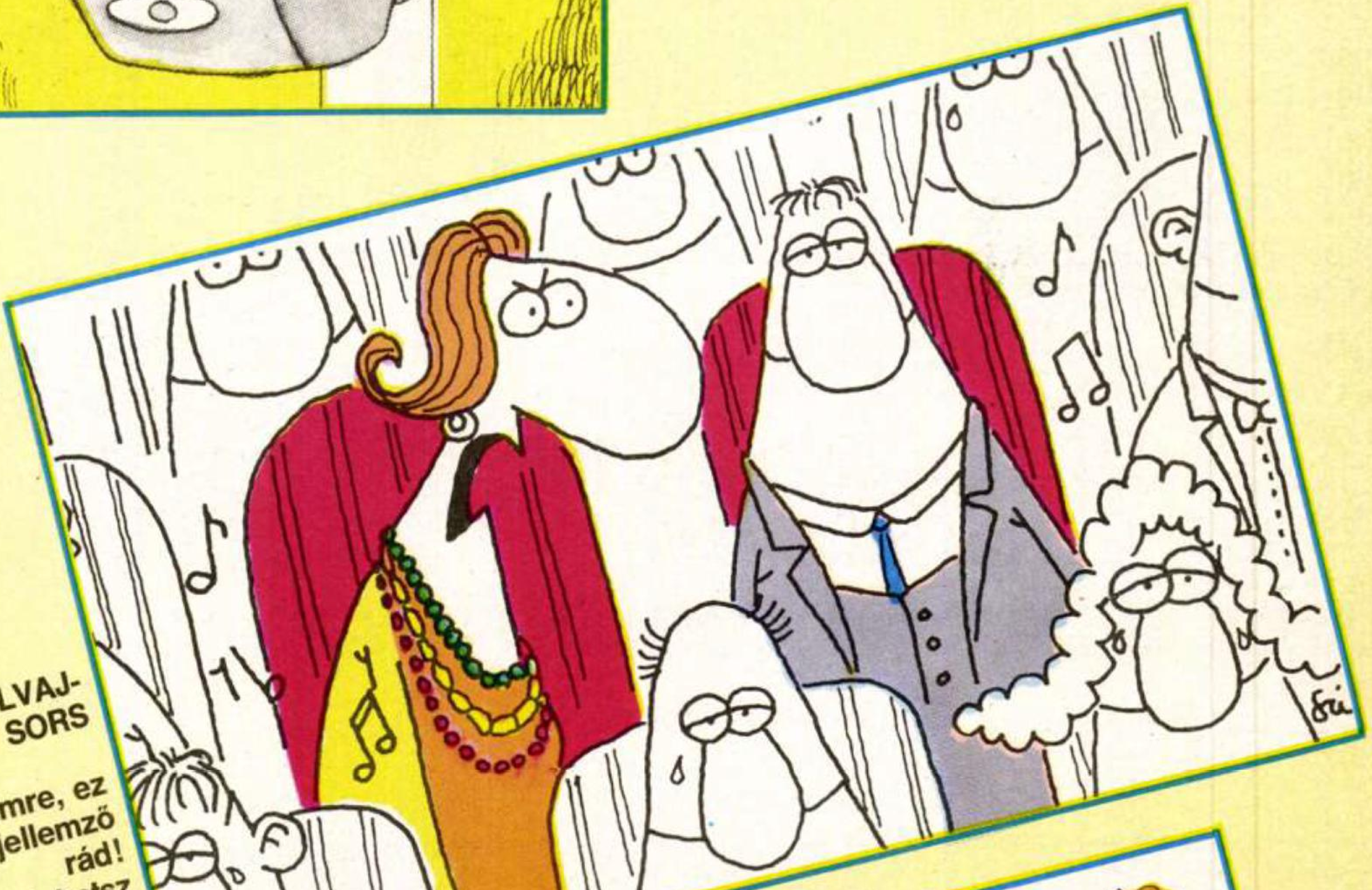
ÁREMELÉS UTÁN

BKV-ÁREMELÉS

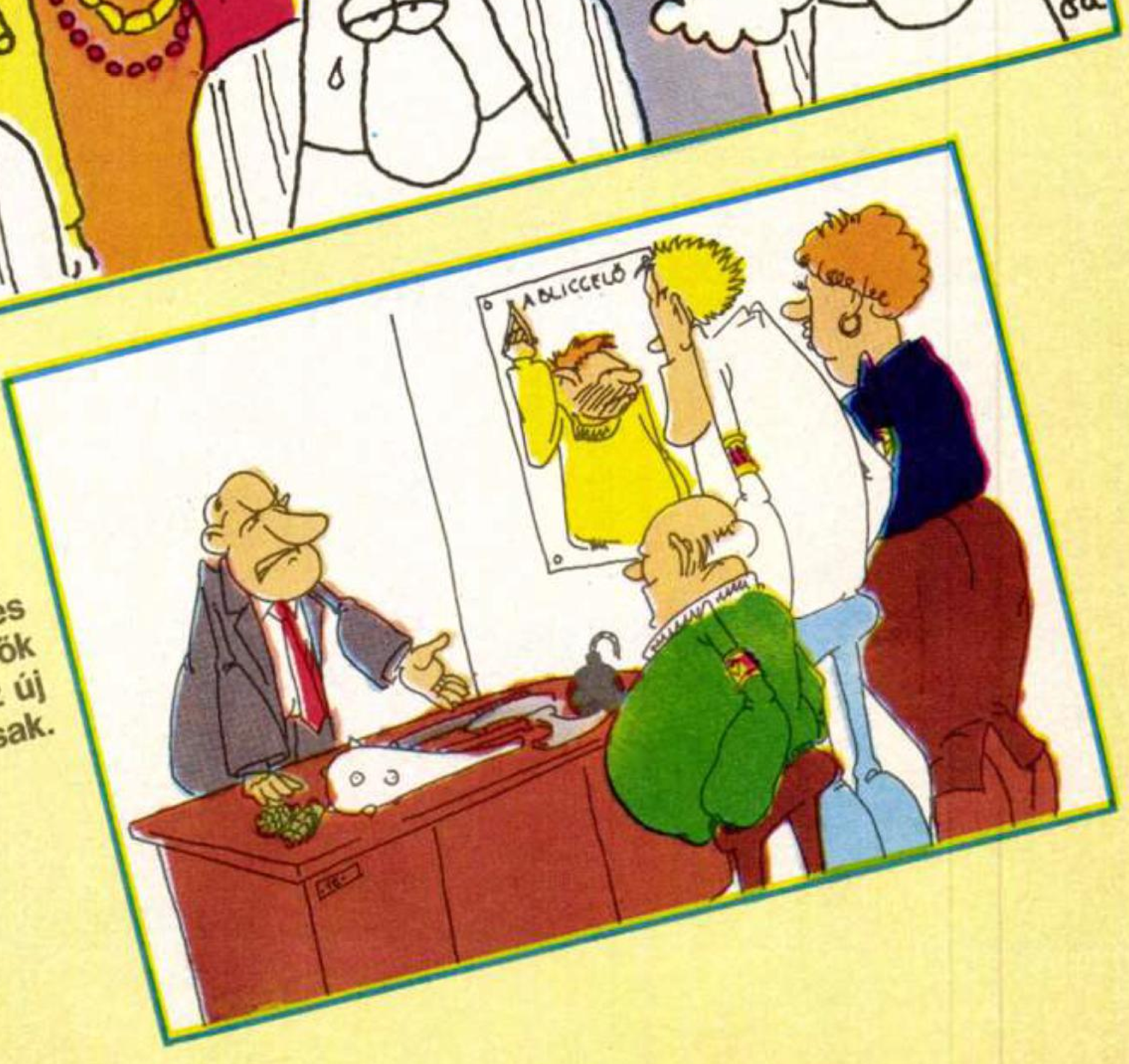

– Ha felemelik a viteldíjat, akkor csak levelező tagozaton tartom a kapcsolatot a vállalattal, mert annyit nem keresek, hogy a bérletet meg tudjam venni...

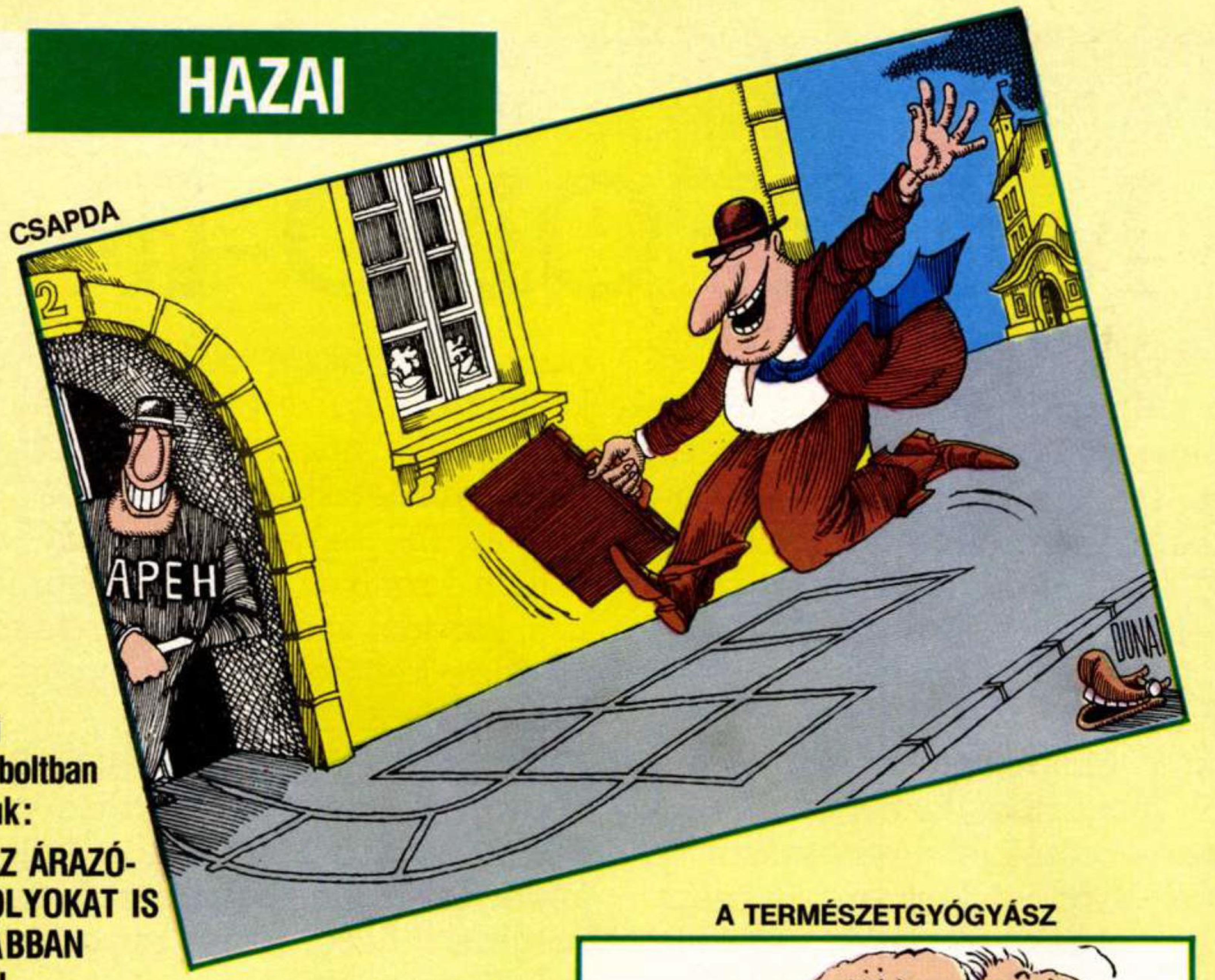
ZSEBTOLVAJ-SORS

– Imre, ez jellemző rád! Csak te lehetsz képes egy tömött buszon operabérletet lopni!!!

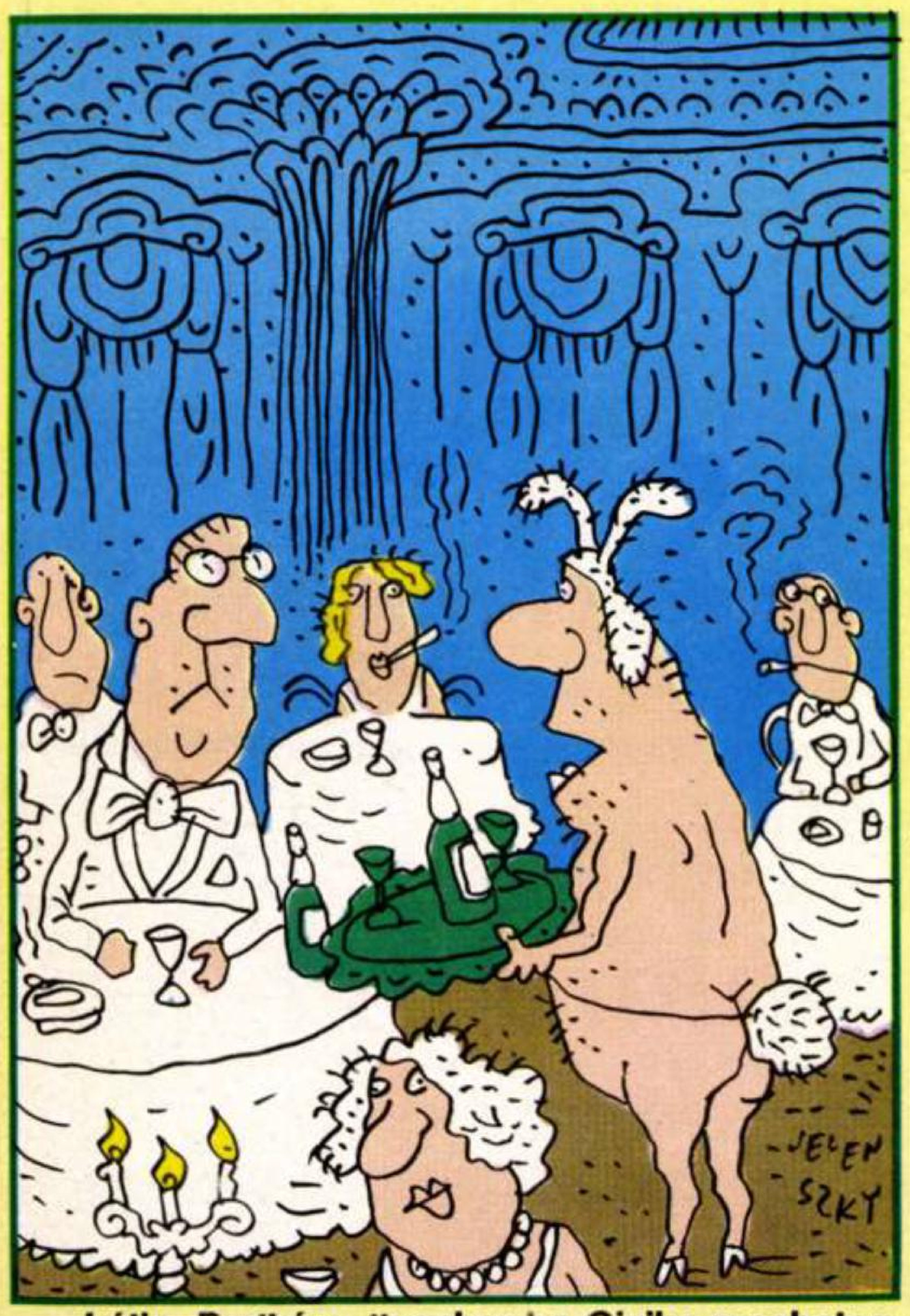
– A viteldíjemelés miatt nőni fog a bliccelők száma. Ez az új felszerelés, kartársak.

CSAPDA

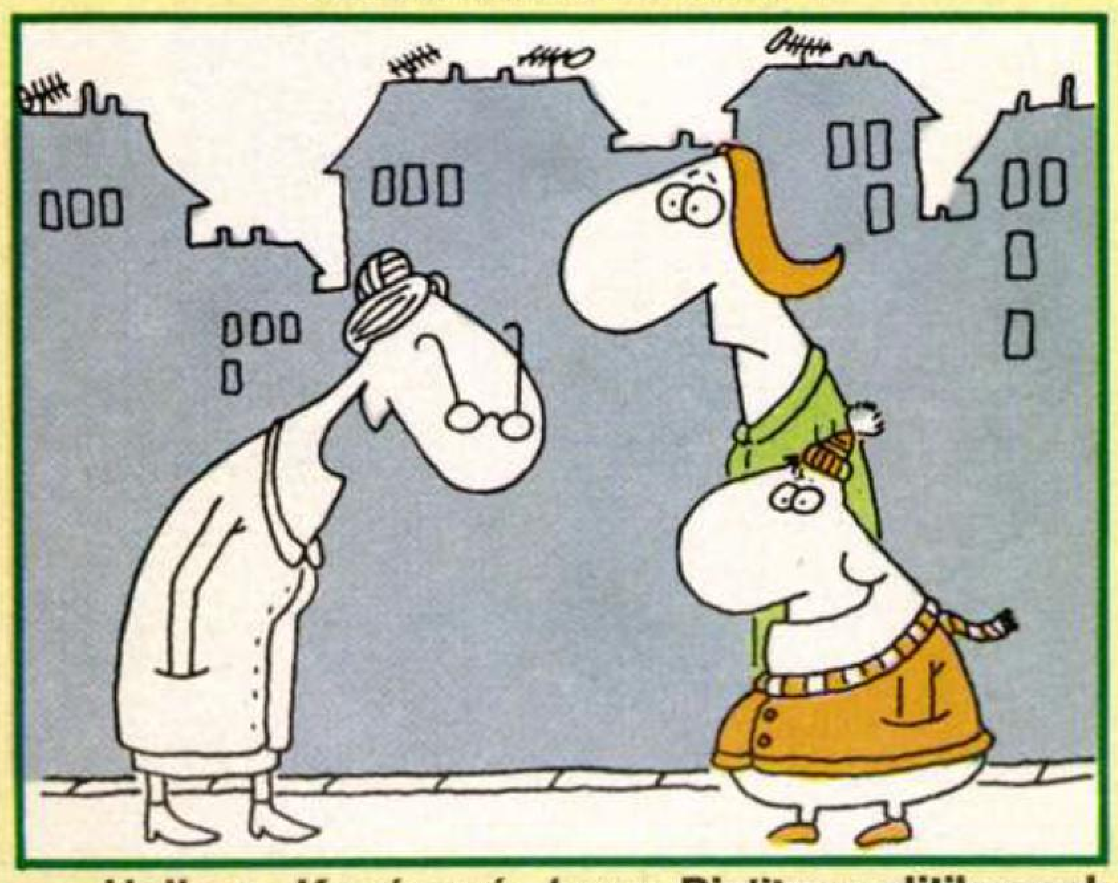
A sarki vegyesboltban hallottuk:

MÁR AZ ÁRAZÓPISZTOLYOKAT IS DRÁGÁBBAN ADJÁK!

– Látja, Ferikém, ilyenkor ha Gizike megbetegszik, és be kell ugrani, akkor jó az öreg is a háznál.

AZ ÉLETRE KÉSZÜLVE

– Hallom, Kovácsné, hogy Pistike politikusnak készül, de ahogy elnézem, nem élne túl egy éhségsztrájkot!

A TERMÉSZETGYÓGYÁSZ

PROFI TANERŐ

– Most pedig Kvák kapitány repülőgépén végigjárjuk Magyarország mészkőhegységeit, hogy megtaláljuk Dagobert bácsi elrabolt pénzét.

DE VAGYOK CENTRALIZÁLVA!

Változnak az idők, az időkkel a gazdasági feladatok, velük összefüggésben a termelési struktúrák (idegen szóval: szerkezetek). Én ezt az átalakulást, ki immár harminc éve dolg... jaj, hogy miket nem mondok! – Szóval három évtizede vagyok alkalmazásban a Violinkulcs és Dúr-moll Műveknél mint hanglejtésellenőr, saját bőrömön érzem. Ez is furcsa, hogy csak saját bőröm van, például kutyabőröm sincs.

Mikor fölvettek a céghez, akkor ez még egy kis középvállalat volt, középlétszámmal, középigazgatóval, és kromatikus részlege sem volt még a skálafőosztálynak, ahol most dúr-mollok reggel hattól fél háromig. (Mert az is fél.) A pianisszimók és a pianók tartoznak hozzám, ki is volt pingálva az ajtómra, hogy P, meg P.

Na, akkor jött az az újgazdmech, amikor mi is egyesültünk a centralizáció szent nevében, fockról fockra. A bombardon- és bőgőgyárral. Rám bízták a decibelcanto részleg megszervezését, és ott lettem végül szólamvezető; csak úgy köptem a nagy szólamokat, megemelt létszámmal, újgazdmech, gazdmech.

Növekvő létszámmal, hatalmas, új irodaépületben és sok-sok részleggel dolgoztunk azon, hogy tovább legyünk centralizálva a megyei Cantilena és a túrmelléki Pikula és Orgona Üzemmel, melyeknek az volt a közös jellemzőjük, hogy mindkettőt fújni kellett.

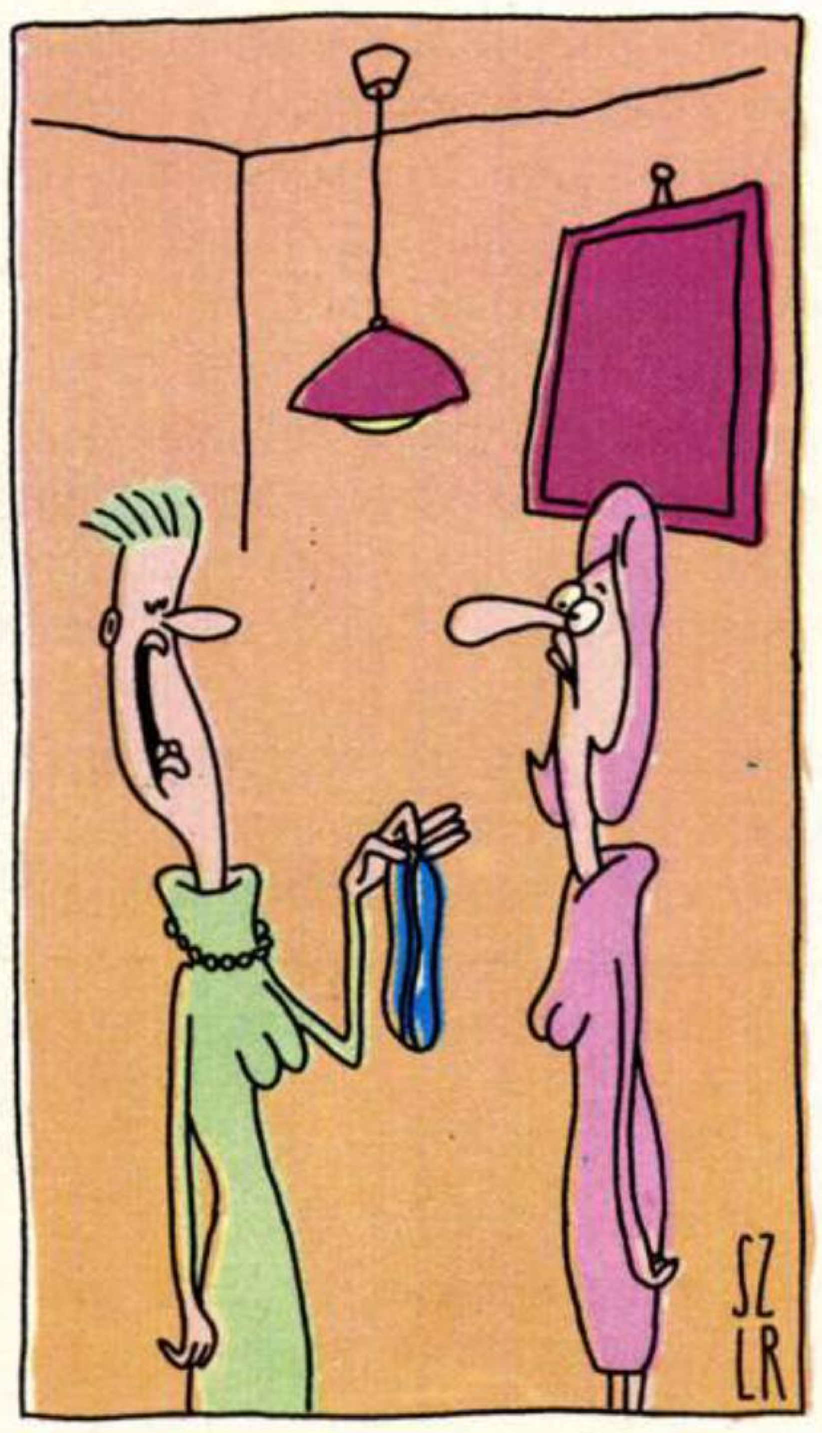
Nagy volt az exportunk. Mi láttuk el egész Közép-Afrikát tamtammal, továbbá az osztályon felüli éttermek evőeszközkészletét hangvillákkal. Egyszer csak olajra lépett a világpiacon az olajár, és begyűrűzött a zongoráinkba. Semmi se ment tovább olajozottan.

Közös igazgatótanácsi és trösztbizottsági ülésen önként elhatároztuk, hogy felsőbb ukázra véget vetünk az át nem gondolt centralizációnak, és mostantól de leszünk centralizálva. Önállósult a pikula- és az orgonaüzem, ez utóbbi is két részre, lila orgonára és fehér duplára. A violinkulcs üzemből kivált a basszuskulcs. A vezér nagyon basszus volt, de mikor megtudta, hogy jövedelme nem csökken, mezzoforte lett a mérge. Feloszlott a trösztbizottság is. Én visszakerültem a termelésbe, most újfent a dúr-moll részlegnél dúr-mollok, a régi beosztásban, egyedül, második szólam, hármas pult. Nekem nem mondtak föl, csak a fizetésem felének.

Izgatott csak akkor lettem, mikor tegnap beállított hozzám egy felsőbb szerv, hatalmas bárddal, s azt mondta, hogy tovább decentralizálódunk, engem ketté fognak hasítani, hogy végképp de legyek én is centralizálva. A végrehajtási utasítás, persze, megint elnagyolt: nincs benne, hogy keresztben hasítanak-e ketté, avagy hosszában. Ez demokratikusan rám van bízva, akár magam dobálhatom föl a bárdot és állhatok alá, olyan nagy lett az önállóságom. Irigyelnek is, akik még élnek, ha van miből. Mivel mostan a fagott is bádogból készül (bádoggott!), az a tologatható U alakú cső meg a harsonákon kapott egy kis *d*-t. Most aztán *cső* plusz *d*, annyi mint *csőd*.

ALFÖLDI IMRE

– Ugyan, mama, csíkos intim betét? Tudhatnád a tv-ből, hogy már rég a pöttyös a divat.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Hallom a panaszt ismerősöm vénülő szájából: Megvette az agyonreklámozott, „népgyógyászaton alapuló" szert, s annyit fizetett érte a *boltban* – nem gyógyszertárban! –, hogy én mint egykori orvos ki sem merem mondani az összeget...

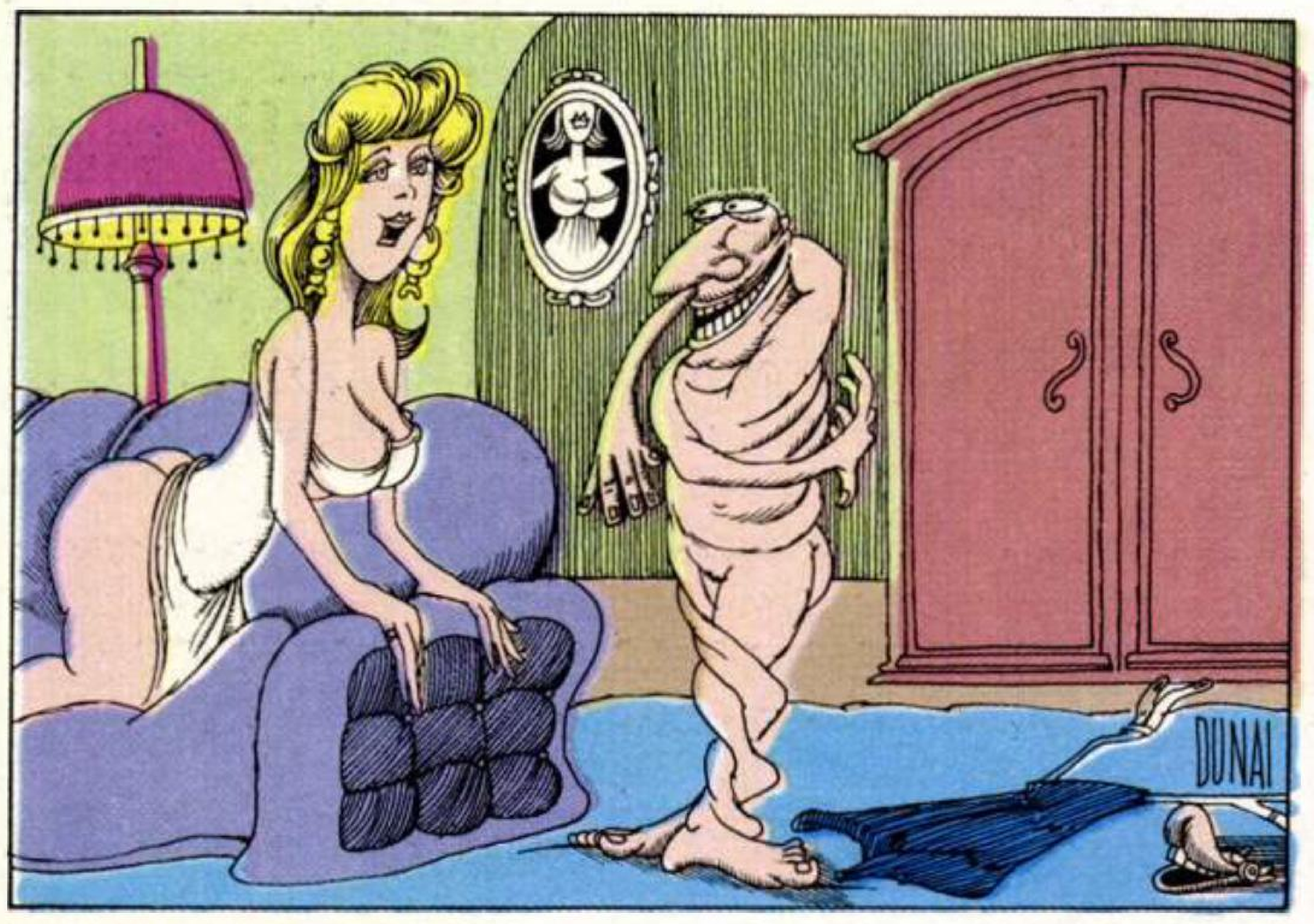
Vajon én, B. P., mire gondolnék e hír hallatán?

Hát... Mindenekelőtt arra: Lám, ezt is megérted, Pietró, *áru* lett az Ember egészsége, egyre-másra alakulnak a különféle szer- és cseppgyártó cégek, korlátolt, felelőtlen társaságok, jól és titkosan kezelt anyagokkal kábítanak bennünket – ki nem adna meg minden pénzt az egészségéért? –, szerveinkből, bőrünkből, sőt ülepünkből szippantják ki a pénzt vagy aranyat, hamarosan megjelen a „Paracelsus" Rt., amék rákcsípéssel gyógyítja a rákot, egy tenyészállat házhoz szállítása utánvéttel 12 500 forint, ollócsípés garantálva, a hatás már kétséges, „de hát, kérem, uram, a gyógyulás az mindig bizonytalan, nézze csak meg a profi kórházakat, no kell vagy nem?"

Alig pár hónap múltán hírt ad, illetve hirdetést fel magáról a „Kuruzs-ló" Bt., mely fejlevágással orvosolja a krónikus főfájást, hóhér házhoz, karddal vagy pallossal, de ezúttal előre kell fizetni, asszonyom, egy csapásra a 21 112 forintot!

Úgy újév táján, ajándékul, befut végre a piacra a „St. Germain gróf" Kft., mázsaszám szállítja a bölcsek kövét és az életelixírt bárkinek, aki megfizeti, öreg, csóró nyugdíjasoknak 50 százalék felárral...

Vagy tán arra gondolnék, nézve sántán távolodó, a szerrel nehezebb s kétszáz forinttal könnyebb ismerősöm után: Miért nem a körorvossal íratott fel valami hasonló, sokkal hatásosabb *gyógy*szert?! Lehet, hogy *ez* kell neki? Mert ebben hisz? Vagy mert ettől úgysem múlnak el panaszai, melyekre oly nagyon szüksége van, Flucht in die Krankheit, menekülés a betegségbe?!...

– Géza! Te most miattam vagy becsavarodva, vagy csak át vagy politizálva?

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással. Előfizetési díj negyedévre: **312 Ft,** fél évre: **624 Ft,** egy évre: **1248 Ft.**

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/02-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

***Feleki Kamill* belépett a színházi öltözőbe. Csodálkozva tapasztalta, hogy a máskor mindig jókedvű, népszerű bonviván, Borvető János szomorúan, leverten üldögél az öltözőasztalnál:**

– Hát te mit búsulsz?

Borvető rámutatott az asztalon fekvő újságra:

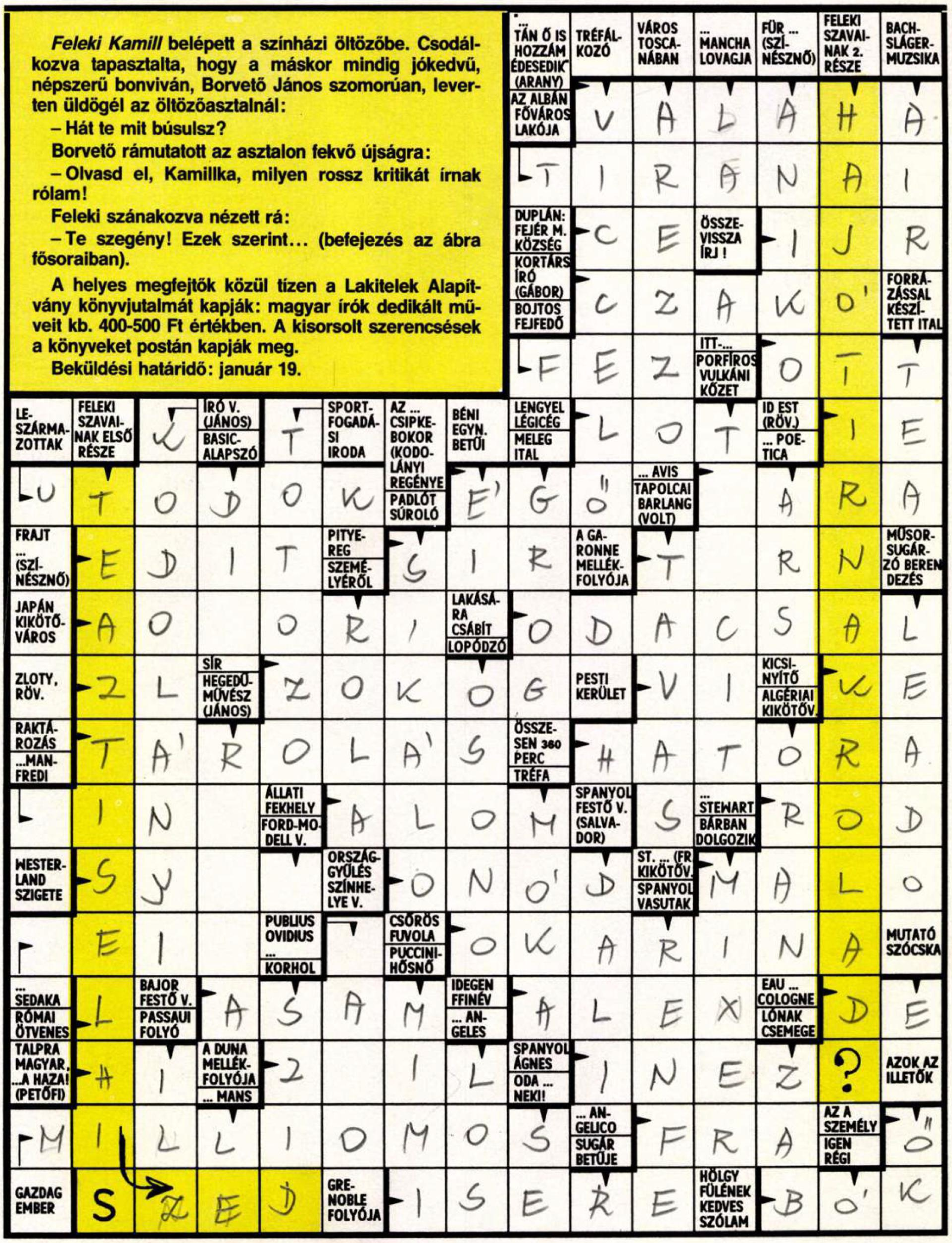
– Olvasd el, Kamillka, milyen rossz kritikát írnak rólam!

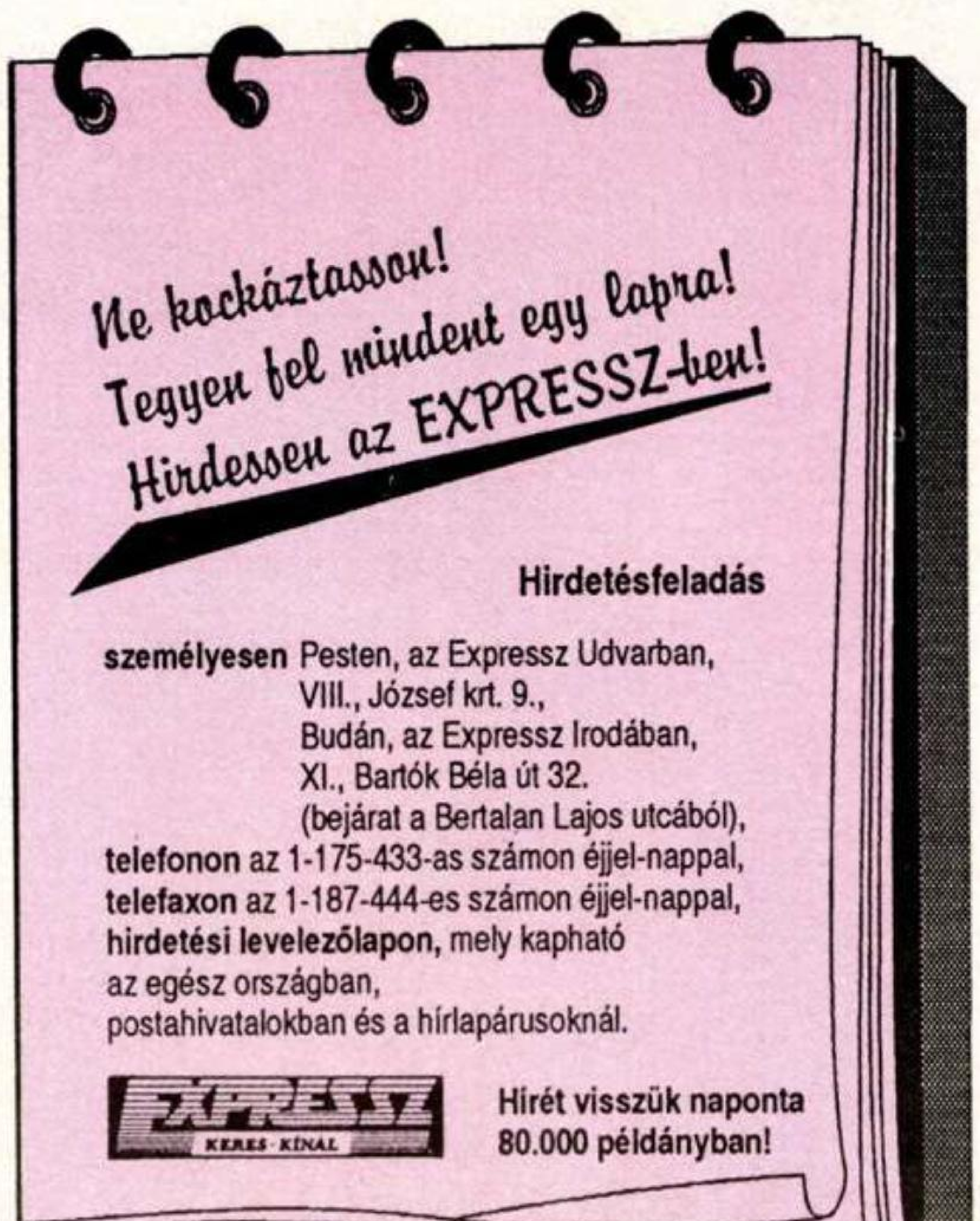
Feleki szánakozva nézett rá:

– Te szegény! Ezek szerint... (befejezés az ábra fősoraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Beküldési határidő: január 19.

Az 51. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Mit tegyek, ha a lánynál nem volt több pénz."

300-300 Ft-ot nyertek:

Széplaky Géza, 1184 Budapest, Keszőcze Endre u. 2.
Simon Ferenc, 2000 Szentendre, Radnóti u. 8/B
Balogh Béla, 8400 Ajka, Kinizsi u. 29.

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

1993

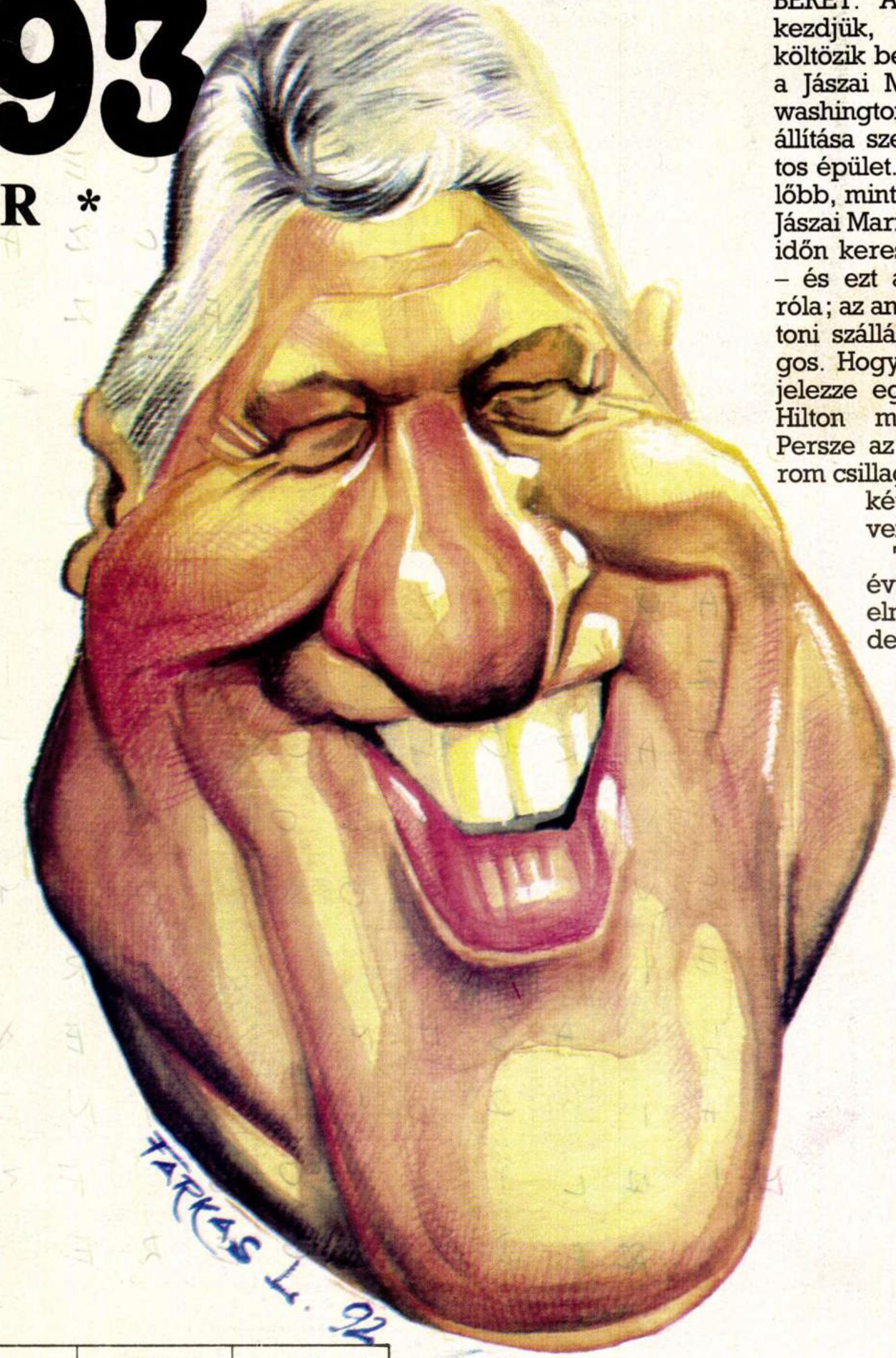
JANUÁR *

A HÓNAP EMBERE

Hátsó borítónkon ezentúl havonta bemutatjuk a HÓNAP EMBERÉT. A sort Bill Clintonnal kezdjük, aki most, januárban költözik be a Fehér Házba. Nem a Jászai Mari téribe, hanem a washingtoniba, amely szakértők állítása szerint szintén igen fontos épület. Sőt. Ötvenszer előkelőbb, mint pesti társa. Ugyanis a Jászai Mari téri Fehér Ház hosszú időn keresztül egycsillagos volt – és ezt az egyet is leszedték róla; az amerikai elnök washingtoni szállása viszont ötvencsillagos. Hogy ez milyen nagy szó, jelezze egyetlen adat: a budai Hilton mindössze ötcsillagos. Persze az USA is csak tizenhárom csillaggal kezdte s csaknem kétszáz év kellett az ötven eléréséhez.

Tehát januártól négy évig William Clinton az elnök. Igaz, Bill néven, de mi még nem merjük becézni. Szokatlan. Mert a sajátjainkat csak-csak becézzük, Ferenc Jóskától Árpi bácsiig, de vajon mit szólna a rövidesen hozzánk látogató angol királynő, ha nemes egyszerűséggel Bözsi néninek hívnánk?...

Maradjon hát nekünk egyelőre Clinton William, azaz Vilmos. Majd ha nagyon megszeretteti magát, talán később becézni fogjuk. Vili?

HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT	VASÁRNAP
				1 Fruzsina	2 Ábel	3 Genovéva, Benjámin
4 Titusz, Leona	5 Simon	6 Boldizsár	7 Attila, Ramóna	8 Gyöngyvér	9 Marcell	10 Melánia
11 Ágota	12 Ernő	13 Veronika	14 Bódog	15 Lóránt, Loránd	16 Gusztáv	17 Antal, Antónia
18 Piroska	19 Sára, Márió	20 Fábián, Sebestyén	21 Ágnes	22 Vince, Artúr	23 Zelma, Rajmund	24 Timót
25 Pál	26 Vanda, Paula	27 Angelika	28 Károly, Karola	29 Adél	30 Martina, Gerda	31 Marcella